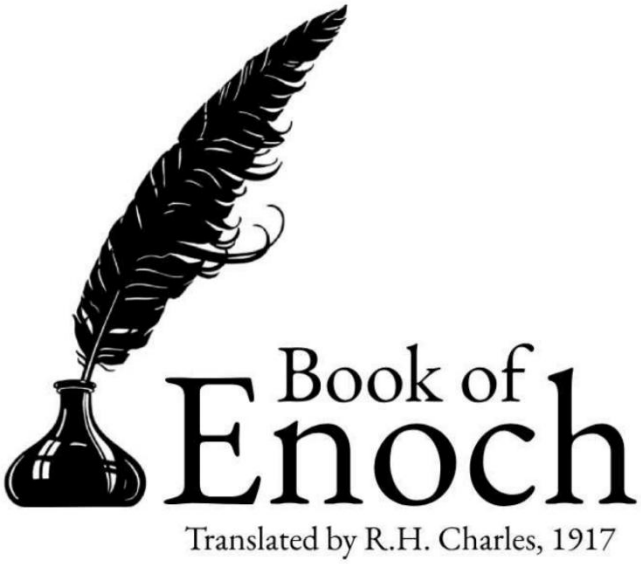

Книга Еноха

РОЗДІЛ 1

1. Слова благословення Еноха, якими він благословив обраних і праведних, які житимуть у день скорботи, коли всі нечестиві та безбожні будуть усунені.
2. І він розповів свою притчу й сказав: «Енох, праведник, якому Бог відкрив очі, бачив видіння Святого на небесах, яке показали мені ангели, і від них я чув усе, і від них я зрозумів те, що бачив, але не для цього покоління, а для далекого, що має прийти».
3. Про вибраних Я сказав і розповів про них свою притчу: Святий Великий вийде з оселі Свою,
4. І вічний Бог ступить на землю, навіть на гору Синай, і з'явиться зі Свого табору, і з'явиться в силі Своєї могутності з небес небес.
5. І всіх охопить страх, і Вартові затремтять, і великий страх і трепет охоплять їх аж до краю землі.
6. І високі гори захитаються, а високі пагорби знизяться, і розтануть, немов віск від полум'я,
7. І земля буде повністю розірвана, і все, що на землі, загине, і буде суд над усіма людьми.
8. А з праведними Він укладе мир, і вибраних захистить, і милість буде на них. І всі вони будуть належати Богові, і вони будуть процвітати, і всі вони будуть благословенні. І Він допоможе їм усім, і світло з'явиться їм, і Він укладе з ними мир.
9. І ось, Він гряде з десятками тисяч святих Своїх, щоб судити всіх і винищити всіх нечестивих, і щоб викрити кожну плоть за всі діла їхньої нечестивості, які вони безбожно чинили, і за всі жорстокі слова, які безбожні грішники говорили проти Нього.

РОЗДІЛ 2

1. Спостерігайте за всім, що відбувається на небесах, як вони не змінюють своїх орбіт, і за світилами, що знаходяться на небі, як вони всі сходять і заходять у порядку, кожне у свій час, і не порушуйте встановленого їм порядку.
2. Погляньте на землю та зверніть увагу на те, що відбувається на ній від початку до кінця, які вони непохитні, як ніщо на землі не змінюється, але всі діла Божі явні вам.
3. Поглянь на літо та зиму, як уся земля наповнена водою, і хмари, роса та дощ лежать на ній.

РОЗДІЛ 3

Спостерігайте та бачите, як взимку всі дерева здаються зів'ялими та скинули все листя, крім чотирнадцяти дерев, які не втрачають свого листя, а зберігають старе листя від двох до трьох років, поки не з'явиться нове.

РОЗДІЛ 4

І знову, зверніть увагу на літні дні, як сонце знаходиться над землею навпроти неї. І ви шукаєте тіні та притулку через спеку сонця, а земля також палить від дедалі більшої спеки, тому ви не можете ступити на землю чи на скелю через її спеку.

РОЗДІЛ 5

1. Спостерігайте, як дерева вкриваються зеленим листям і плодоносять: тому уважайте та пізнавайте всі Його діла, і пізнайте, як Той, Хто живе вічно, створив їх такими.
2. І всі Його діла продовжуються так рік у рік навіки, і всі завдання, які вони виконують для Нього, і їхні завдання не змінюються, але як Бог постановив, так і робиться.
3. І подивіться, як море та річки так само виконують Його заповіді та не відступають від них.
4. Але ви не були непохитні й не виконували заповідей Господніх, а відвернулися й говорили горді й жорстокі слова своїми нечистими устами проти Його величі. О, ви, жорстокосерді, не знайдете ви спокою.
5. Тому ви проклянете ваші дні, і роки вашого життя зникнуть, і роки вашої погибелі помножаться на вічне прокляття, і ви не знайдете милосердя.
6. У ті дні ви зробите ваші імена вічним прокляттям для всіх праведників, і вами будуть проклинати всі, хто проклинає, і всі грішники та безбожні будуть проклинати вами, і для вас, безбожних, буде прокляття. І всі... радітимуть, і буде прощення гріхів, і всяка милість, і мир, і довготерпіння: буде їм спасіння, добре світло. А для всіх вас, грішників, не буде спасіння, але на всіх вас залишиться прокляття.
7. Але для вибраних буде світло, радість і мир, і вони успадкують землю.
8 І тоді вибраним буде дана мудрість, і всі вони житимуть і більше ніколи не грішитимуть, ні через безбожність, ні через гординю: але ті, хто мудрі, будуть смиренними.
9 І вони більше не будуть грішити, і не будуть грішити всі дні свого життя, і не помруть від гніву Божого чи люті, але виповнять число днів свого життя. І життя їхнє примножиться в мирі, і роки радості їхньої

помножаться, у вічній радості та мирі, всі дні їхнього життя.

РОЗДІЛ 6

1. І сталося, коли діти людські розмножилися, що в ті дні народилися в них гарні та вродливі доньки.
2. І ангели, діти небесні, побачили їх і пожадали їх, і сказали один одному: «Ходімо, виберемо собі дружин з-поміж дітей людських і породимо нам дітей».
3. І Семджаза, їхній ватажок, сказав їм: «Боюся, що ви справді не погодитеся зробити цей вчинок, і я один мушу заплатити за великий гріх».
4. І всі вони відповіли йому та й сказали: «Давайте всі присягнемося і всі зв'яжемося взаємними прокляттями не відмовлятися від цього плану, але виконати цю річ».
5. Тоді вони всі разом поклялися і зв'язали себе взаємними прокляттями над цим.
6. І було їх усіх двісті; вони зійшли за днів Яреда на вершину гори Гермон, і вони назвали її горою Гермон, бо вони поклялися та зв'язали себе взаємними прокляттями на ній.
7. І ось імена їхніх лідерів: Sêmîazâz, їхній лідер, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anânêl, Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Це їхні начальники десятків.

РОЗДІЛ 7

1. І всі інші разом з ними взяли собі дружин, і кожен вибрав собі одну, і почали вони ходити до них та осквернятися ними, і навчили їх чарів та чаклунства, і зрізання коріння, і знайомили їх з рослинами.
2. І вони завагітніли, і породили великих велетнів, зростом яких було три тисячі ліктів:
3. Хто поглинув усі людські надбання. А коли люди більше не могли їх підтримувати,
4. Велетні повстали проти них і поглинули людство.
5. І почали вони грішити проти птахів, звірів, плазунів та риб, пожирати плоть один одного та пити кров.
6. Тоді земля звинуватила беззаконників.

РОЗДІЛ 8

1. І Азазель навчив людей робити мечі, ножі, щити та нагрудники, і познайомив їх із металами землі та мистецтвом їх обробки, і браслетами, і прикрасами, і використанням сурми, і прикрашанням повік, і всілякими дорогими каменями, і всіма барвними настоянками.
2. І виникло багато безбожності, і вони чинили розпусту, і були зведені на манівці, і стали зіпсованими на всіх своїх шляхах. Семджаза навчав чарів та вирізання коренів, Армарос розгадці чарів, Барак'яль навчав астрології, Кокабель сузір'ям, Єзекель знанню хмар, Аракіел знакам землі, Шамсієл знакам сонця, а Сар'єль руху місяця. І коли люди гинули, вони кричали, і їхній крик піднімався до неба...

РОЗДІЛ 9

1. І тоді Михаїл, Уріїл, Рафаїл і Гавриїл подивилися з небес і побачили, як багато крові пролилося на землю, і як на землі чинилося всяке беззаконня.
2. І сказали вони один одному: «Земля, що стала безлюдною, кличе голос їхнього крику аж до небесних воріт».
3. А тепер до вас, святі небесні, душі людські звертаються зі своїм покликом, кажучи: «Принесіть нашу справу до Всевишнього».
4. І сказали вони Господу віків: «Господи панів, Боже богів, Царю царів і Боже віків, престол слави Твоєї стоїть по всі покоління віків, і ім'я Твоє святе, і славне, і благословенне по всі віки!»
5. Ти створив усе, і Ти маєш владу над усім; і все оголене та відкрите перед Тобою, і Ти бачиш усе, і ніщо не може сховатися від Тебе.
6. Ти бачиш, що зробив Азазель, який навчив усілякої неправди на землі та відкрив вічні таємниці, що зберігалися на небесах, які люди прагнули пізнати:
7. І Семджаза, якому Ти дав владу правити над своїми соратниками.
8. І вони ходили до дочок людських на землі, і спали з жінками, і осквернювали себе, і відкривали їм усілякі гріхи.
9. І жінки народили велетнів, і через це вся земля наповнилася кров'ю та неправедністю.
10. І ось, душі померлих плачуть і звертаються до небесних воріт, і їхні стогони піднеслися і не можуть зупинитися через беззаконні діяння, що чиняться на землі.
11. І Ти знаєш усе, перш ніж воно станеться, і Ти бачиш це, і Ти терпиш це, і Ти не кажеш нам, що нам робити з ними стосовно цього».

РОЗДІЛ 10

1. Тоді Всевишній, Святий і Великий промовив, і послав Уріїла до сина Ламеха, і сказав йому:
2. Іди до Ноя та скажи йому в ім'я Мої: «Сховайся!» та відкрий йому кінець, який наближається: що вся земля буде знищена, і потоп ось-ось прийде на всю землю та знищить усе, що на ній.
3. А тепер накажи йому, щоб він міг врятуватися, і щоб його потомство було збережено для всіх поколінь світу.
4. І знову Господь сказав Рафаїлу: «Зв'яжи Азазелю руки й ноги та кинь його в темряву; і зроби отвір у пустелі, яка в Дудаелі, і кинь його туди».
5. І покладіть на нього шорсткі та гострі скелі, і покрийте його темрявою, і нехай він перебуває там вічно, і закрийте йому обличчя, щоб він не бачив світла.
6. І в день великого суду він буде кинутий у вогонь. І зцілить землю, яку ангели зіпсували, і проголосить зцілення землі, щоб вони могли зцілити чуму, і щоб усі діти людські не загинули через усі таємниці, які Вартові розкрили і навчили своїх синів.
8. І вся земля зіпсувалася через діяння, яких навчав Азазель: йому припишіть усі гріхи.
9. І сказав Господь Гавриїлу: «Виступи проти байстрюків та негідників, і проти дітей блуду; і знищи

дітей блуду та дітей Вартових з-поміж людей, і виведи їх; пошли їх одного проти одного, щоб вони знищили один одного в битві, бо не матимуть вони довгих днів».
10. І жодне прохання, яке вони будуть просити від тебе, не буде задоволене їхнім батькам від їхнього імені, бо вони сподіваються жити вічно, і що кожен з них проживе п'ятьсот років.
11. І сказав Господь Михаїлу: «Іди, зв'яжи Сем'язу та його спільників, які з'єдналися з жінками, осквернивши себе ними всією своєю нечистотою».
12. А коли їхні сини повбивають один одного, і вони побачать знищення своїх улюблених, зв'яжіть їх міцно на сімдесят поколінь у долинах землі, до дня їхнього суду та їхнього кінця, доки не здійсниться суд, що навіки вічні.
13. У ті дні їх поведуть до вогняної безодні, і на муки та в'язницю, в якій вони будуть ув'язнені навіки.
14. І кожен, хто буде засуджений і знищений, буде відтоді зв'язаний разом з ними аж до кінця всіх поколінь.
15. І знищіть усі духи нечестивих та дітей Вартових, бо вони несправедливо вчинили проти людства.
16. Знищте всю неправду з лиця землі, і нехай припиниться кожне зло, і нехай з'явиться рослина праведності та істини, і вона стане благословенням, і діла праведності та істини будуть посаджені в істині та радості навіки.
17 І тоді всі праведники врятуються, і житимуть, аж поки не народять тисячі дітей, і всі дні своєї молодості та старості своєї вони завершать у мирі.
18 І тоді вся земля буде оброблятися в праведності, і вся буде засаджена деревами і буде сповнена благословень.
19. І будуть посаджені на ньому всілякі дерева бажані, і посадять на ньому виноградні лози; і виноградна лоза, яку вони посадять на ньому, дасть багато вина, і з усього насіння, що буде посіяно на ньому, кожна міра його вродить тисячу, а кожна міра оливок дасть десять пресів олії.
20. І очисти землю від усякого гноблення, і від усієї неправди, і від усякого гріха, і від усієї безбожності, і всю нечистоту, що чиниться на землі, знищ з лиця землі.
21. І всі діти людські стануть праведними, і всі народи будуть поклонятися і славити Мене, і всі будуть поклонятися Мені. І земля буде очищена від усієї скверни, і від усякого гріха, і від усієї кари, і від усієї муки, і Я більше ніколи не пошлю їх на неї з покоління в покоління і навіки.

РОЗДІЛ 11

1. І в ті дні Я відчиню сховища благословення, що на небесах, щоб послати їх на землю над працею та трудом дітей людських.
2. І правда та мир будуть поєднані разом протягом усіх днів світу та протягом усіх поколінь людей.

РОЗДІЛ 12

1. До цього Енох був схований, і ніхто з дітей людських не знав, де він схований, і де він перебуває, і що з ним сталося.
2. І його діяльність була пов'язана з Вартовими, а дні його були зі святими.
3. І я, Енох, благословляв Господа величі та Царя віків, і ось! Вартові назвали мене Енохом-писарем і сказали мені:
4. «Еноху, книжнику праведності, іди, сповісти Вартовим небес, які покинули високе небо, святе вічне місце, і осквернили себе жінками, і чинили, як роблять діти землі, і взяли собі дружин: «Ви вчинили велику руйнівну шкоду на землі:
5. І не буде вам миру, ані прощення гріхів, і оскільки вони тішаться своїми дітьми,
6. Вони побачать убивство своїх коханих, і будуть голосити за знищення своїх дітей, і благатимуть вічно, але милосердя та миру ви не досягнете».

РОЗДІЛ 13

1. І пішов Енох і сказав: «Азазелю, тобі не буде миру: тобі винесено суворий вирок — закувати тебе в кайдани.
2. І не буде тобі терпіння, ані прохання, за неправду, якої ти навчав, і за всі діла безбожності, неправди та гріха, які ти показав людям.
3. Тоді я пішов і розмовляв з усіма ними разом, і всі вони злякалися, і страх та трепет охопили їх.
4. І вони благали мене скласти для них прохання, щоб вони могли знайти прощення, і прочитати їхнє прохання перед Господом небесним.
5. Бо відтоді вони не могли говорити з Ним, ані піднімати очей до неба від сорому за свої гріхи, за які були засуджені.
6. Тоді я написав їхнє прохання та молитву щодо їхніх духів та їхніх вчинків окремо, а також щодо їхніх прохань про прощення та довголіття.
7. І я пішов і сів при водах Данових, у землі Данській, на південь від Гермону, і читав їхнє прохання, аж поки не заснув.
8. І ось, мені снився сон, і на мене спали видіння, і я бачив видіння покарання, і голос пролунав, що наказував мені розповісти про це синам небесним і докорити їм.
9. А коли я прокинувся, то прийшов до них, а вони всі сиділи разом, зібравшись разом, і плакали в Абельшаїлі, що між Ліваном та Сенесером, із закритими обличчями.
10. І я розповів їм усі видіння, які бачив уві сні, і почав говорити слова праведності та докоряти небесним Вартарам.

РОЗДІЛ 14

1. Книга слів праведності та докору вічних Вартових згідно з наказом Святого Великого у тому видінні.
2. Я бачив уві сні те, що тепер скажу язиком плоті та подихом моїх уст: що Великий дав людям, щоб вони розмовляли ними та розуміли серцем.

3. Як Він створив людину і дав їй силу розуміння слова мудрості, так Він створив і мене і дав мені силу докоряти Вартовим, дітям небесним.
4. Я написав твоє прохання, і в моєму видінні сталося так, що твоє прохання не буде тобі задоволено протягом усіх днів вічності, і що суд остаточно винесений над тобою: так, твоє прохання не буде тобі задоволено.
5. І відтепер ти не зійдеш на небо навіки, і вийшов указ зв'язати тебе кайданами земними на всі дні світу.
6. І що раніше ви побачите знищення ваших улюблених синів, і ви не матимете до них уподобання, але вони падатимуть перед вами від меча.
7. І твоє прохання за них не буде вислухане, ані за тебе самотужки, навіть якщо ти будеш плакати, молитися та промовляти всі слова, що містяться в письмі, яке я написав.
8. І мені було показано видіння таке: Ось, у видінні хмари запрошували мене, і туман кликав мене, і рух зірок і блискавки мчали та квапили мене, і вітри у видінні змушували мене летіти, піднімали мене вгору та понесли мене на небо.
9. І я зайшов, аж поки не підійшов до стіни, що була збудована з кристалів і оточена язиками вогню: і вона почала мене лякати.
10. І я пішов у язики вогню та наблизився до великого дому, який був збудований з кристалів: а стіни дому були подібні до мозаїчної підлоги, зробленої з кристалів, а його основа була з кришталю.
11. Його стеля була подібна до шляху зірок та блискавок, а між ними були вогняні херувими, а їхнє небо було чисте, як вода.
12. Палаюче вогнище оточувало стіни, а його портали палали вогнем.
13. І я ввійшов до того дому, і він був гарячий, як вогонь, і холодний, як лід: не було в ньому жодної радості життя: страх охопив мене, і тремтіння охопило мене.
14. І, тремтячи та тремтячи, я впав обличчям до землі.
15. І побачив я видіння, і ось, там був другий дім, більший за перший, і весь вхід був відчинений переді мною, і був він збудований з полум'я вогню.
16. І в усіх відношеннях вона так перевершувала пишнотою, величчю та масштабами, що я не можу описати вам її пишноту та її масштаби.
17. А його підлога була з вогню, а над ним були блискавки та шлях зірок, а його стеля також була з палаючого вогню.
18. І я подивився, і побачив у ньому високий престол, вигляд його був як кришталь, а колеса його — як сяюче сонце, і там було видіння херувимів.
19. А з-під престолу виходили потоки палаючого вогню, так що я не міг дивитися на них.
20. І Велика Слава сиділа на ньому, а Його одяг сяяв яскравіше за сонце і був біліший за будь-який сніг.
21. Жоден з ангелів не міг увійти і побачити Його обличчя через велич і славу, і жодна людина не могла бачити Його.
22. Палаючий вогонь був навколо Нього, і великий вогонь стояв перед Ним, і ніхто навколо не міг наблизитися до Нього: десять тисяч разів десять тисяч стояли перед Ним, проте Йому не потрібен був порадник.
23. І найсвятіші, що були близько до Нього, не відходили вночі й не відступали від Нього.
24. А до того часу я лежав обличчям долілиць, тремтячи; і Господь покликав мене Своїми вустами і сказав мені: «Підійди сюди, Еноху, і послухай Моє слово».
25. І один зі святих підійшов до мене, розбудив мене і змусив мене встати та підійти до дверей, і я схилився обличчям донизу.

РОЗДІЛ 15

1. І Він відповів і сказав мені, і я почув Його голос: «Не бійся, Еноху, праведний чоловіче та книжнику праведності: підійди сюди та почуй Мій голос».
2. Іди та скажи небесним Вартам, які послали тебе заступатися за них: «Ви повинні заступатися» за людей, а не люди за вас:
3. Чому ви покинули високе, святе й вічне небо, і лежали з жінками, і осквернили себе з дочками людськими, і взяли собі жінок, і чинили, як діти землі, і породили велетнів своїми синами?
4. І хоча ви були святі, духовні, що жили вічним життям, ви осквернили себе кров'ю жінок і породили дітей кров'ю плоті, і, як діти людські, пожадали плоті та крові, як і ті, хто помирає та гине.
5. Тому Я дав їм і дружин, щоб вони могли запліднити їх і народити від них дітей, щоб їм нічого не бракувало на землі.
6. Але ви колись були духовними, жили вічним життям і були безсмертними для всіх поколінь світу.
7. І тому Я не призначив вам дружин, бо духовні небесні мешкають на небесах.
8. І тепер велетні, що походять від духів і плоті, будуть названі злими духами на землі, і на землі буде їхнє житло.
9. Злі духи вийшли з їхніх тіл; бо вони народжені від людей, а від святих Вартових — їхній початок і первісне походження; вони будуть злими духами на землі, і злими духами їх називатимуть.
10. Що стосується духів небес, то на небесах буде їхня оселя, а що стосується духів землі, які народилися на землі, то на землі буде їхня оселя.
11. І духи велетнів гноблять, пригнічують, руйнують, нападають, воюють і чинять руйнування на землі, і завдають лиха: вони не вживають їжі, але все ж голодують і спрагли, і завдають гріхів. І ці духи повстануть проти дітей людських і проти жінок, бо вони походять від них.

РОЗДІЛ 16

1. З днів різанини, знищення та смерті велетнів, з душ плоті яких духи, вийшовши, знищуватимуть, не піддаючись суду, – так знищуватимуть вони аж до дня завершення, великого суду, в якому вік завершиться, над Вартовими та безбожними, так, буде повністю завершено.

2. А тепер Вартовим, які послали тебе заступатися за них, що колись були на небесах, скажи їм:
3. «Ви були на небесах, але всі таємниці ще не були відкриті вам, і ви знали нікчемні, і їх у жорстокості ваших сердець ви розкрили жінкам, і через ці таємниці жінки та чоловіки чинять багато зла на землі».
4. Тож скажіть їм: «Немає вам миру».

РОЗДІЛ 17

1. І взяли вони мене та привели до місця, де ті, хто був там, були подібні до палаючого вогню, і, коли вони забажали, вони ставали в людському вигляді.
2. І вони привели мене до місця темряви, до гори, вершина якої сягала неба.
3. І я побачив місця світил і скарби зірок і грому, і в найглибших глибинах, де були вогненний лук і стріли та їхній сагайдак, і вогненний меч, і всі блискавки.
4. І вони повели мене до живих вод і до вогню заходу, який приймає кожен захід сонця.
5. І я прийшов до річки вогню, в якій вогонь тече, як вода, і вливається у велике море на захід.
6. Я бачив великі річки, і прийшов до великої річки, і до великої темряви, і пішов до місця, де не ходить жодна плоть.
7. Я бачив гори темряви зими та місце, звідки течуть усі води глибини.
8. Я бачив гирла всіх річок землі та гирла безодні.

РОЗДІЛ 18

1. Я бачив скарби всіх вітрів: я бачив, як Він дав ними все творіння та тверді основи землі.
2. І я побачив наріжний камінь землі: я побачив чотири вітри, що несуть землю, і твердь небесну.
3. І я бачив, як вітри розтягують небесні склепіння і займають своє місце між небом і землею: це стовпи неба.
4. Я бачив небесні вітри, що обертаються і приводять сонце та всі зірки до заходу.
5. Я бачив вітри на землі, що несли хмари: я бачив стежки ангелів. Я бачив на краю землі твердь небесна вгорі.
6. І я пішов далі й побачив місце, що горить день і ніч, де є сім гір з величного каміння, три на сході, і три на півдні.
7. А ті, що були на сході, були з кольорового каменю, інші — з перлів, інші — з гіацинту, а ті, що були на південь, — з червоного каменю.
8. Середній же сягав до неба, немов престол Божий, з алебастру, а верхівка престолу була з сапфіру.
9. І я побачив палаюче полум’я. А за цими горами був край, край великої землі: там небеса були завершені.
10. І я побачив глибоку безодню, зі стовпами небесного вогню, і серед них я побачив стовпи вогню, що падали, що були безмірно однакові як у висоту, так і в глибину.
11. А за тією прірвою я побачив місце, яке не мало тверді небесні вгорі, і не мало твердої основи землі під ним: на ньому не було води, і не було птахів, але це було пустельне та жахливе місце.
12. Я бачив там сім зірок, подібних до великих палаючих гір, і коли я запитав про них,
13. Ангел сказав: «Це місце — край неба й землі: воно стало в’язницею для зірок і небесного війська».
14. А зорі, що котяться над вогнем, — це ті, що порушили заповідь Господа на початку свого сходу, бо не з’явилися у призначений час.
15. І Він розгнівався на них, і зв'язав їх аж до часу, коли їхня провина мала бути довершена, аж на десять тисяч років.

РОЗДІЛ 19

1. І сказав мені Уріель: «Тут стоятимуть ангели, які з’єдналися з жінками, і їхні духи, приймаючи багато різних форм, осквернять людство та зведуть їх на манівці, щоб вони приносили жертви демонам як богам, тут стоятимуть вони до дня великого суду, на якому їх судитимуть, поки не буде покладено їм кінець».
2. А жінки ангелів, що збилися зі шляху, стануть сиренами.
3. І тільки я, Енох, бачив видіння, кінці всього сущого: і жодна людина не побачить того, що бачив я.

РОЗДІЛ 20

1. А ось імена святих ангелів, які пильнують.
2. Уріїл, один зі святих ангелів, що перебуває над світом і над Тартаром.
3. Рафаїл, один зі святих ангелів, який панує над духами людськими.
4. Рагуїл, один зі святих ангелів, який мститься світу світил.
5. Михаїл, один зі святих ангелів, тобто той, хто поставлений над найкращою частиною людства та над хаосом.
6. Саракел, один зі святих ангелів, поставлений над духами, що грішать духом.
7. Гавриїл, один зі святих ангелів, що перебуває над Раєм, зміями та Херувимами.
8. Реміїл, один зі святих ангелів, якого Бог поставив над тими, хто повстає.

РОЗДІЛ 21

1. І я пішов туди, де все було хаотично.
2. І побачив я там щось жахливе: я не бачив ні неба вгорі, ні міцно утвердженої землі, а лише місце хаотичне та жахливе.
3. І там я побачив сім зірок неба, зв'язаних у ньому, немов великі гори, що палали вогнем.
4. Тоді я сказав: «За який гріх вони зв’язані, і з якої причини їх сюди кинули?»
5. Тоді сказав Уріїл, один зі святих ангелів, який був зі мною і був головним над ними, і сказав: «Еноху, чому ти питаєш, і чому ти прагнеш істини?»
6. Ці з числа зірок небесних порушили заповідь Господню і зв'язані тут, доки не виповняться десять тисяч років, час, спричинений їхніми гріхами.
7. А звідти я пішов до іншого місця, яке було ще жахливіше за попереднє, і побачив жахливу річ: там

великий вогонь, який горів і палахкотів, і місце було розколотим аж до безодні, будучи повним величезних стовпів вогню, що спускалися вниз: ні його розмірів, ні величини я не міг побачити, ні здогадатися.
8. Тоді я сказав: «Яке страшне це місце і яке жахливе воно на вигляд!»
9. Тоді Уріїл, один зі святих ангелів, що був зі мною, відповів мені: «Еноху, чому в тебе такий страх і жах?» І я відповів: «Через це страшне місце і через видовище болю».
10. І він сказав мені: «Це місце — в'язниця ангелів, і тут вони будуть ув'язнені навіки».

РОЗДІЛ 22

1. А звідти я пішов в інше місце, і він показав мені на заході іншу велику й високу гору, з твердої скелі.
2. І було в ньому чотири западини, глибокі, широкі та дуже гладенькі. Які ж гладенькі ці западини, глибокі та темні на вигляд.
3. Тоді Рафаїл, один зі святих ангелів, що був зі мною, відповів мені:
4. «Ці западини були створені саме для цієї мети, щоб духи душ померлих збиралися в них, так, щоб усі душі дітей людських збиралися тут. І ці місця були створені для того, щоб приймати їх до дня їхнього суду і до призначеного їм періоду, до призначеного періоду, доки великий суд не прийде до них».
5. Я бачив духи дітей людських, які померли, і їхній голос піднявся до небес і виголосив прохання.
6. Тоді я спитав Рафаїла, ангела, який був зі мною, і сказав йому: «Чий це дух, чий голос виходить і доручає?»
7. І він відповів мені, кажучи: «Це той дух, що вийшов від Авеля, якого вбив його брат Каїн, і він судиться з ним, доки його потомство не буде знищене з лиця землі, і його потомство не буде знищене з-поміж потомства людського».
8. Тоді я запитав щодо цього та щодо всіх западин: «Чому ніби одне відокремилося від іншого?»
9. І він відповів мені та й сказав мені: «Ці три були створені, щоб душі мертвих могли бути розділені. І такий поділ був зроблений для душ праведників, у яких вони, як яскраве джерело води».
10. І таке було зроблено для грішників, коли вони помирають і поховані в землі, і суд не здійснювався над ними за їхнього життя.
11. Тут їхні душі будуть розлучені у великих муках аж до великого дня суду, покарання та мук тих, хто проклинає, навіки, і відплати за їхні душі. Там Він зв'яже їх навіки.
12. І такий поділ було зроблено для духів тих, хто подає свій позов, хто розкриває про свою загибель, коли вони були вбиті в дні грішників.
13. Таке було створено для духів людей, які не були праведниками, але грішниками, які були досконалі у гріху, та для беззаконників. Вони будуть товаришами: але їхні духи не будуть убиті в день суду, і вони не будуть воскреснуті звідти.
14. Тоді я благословив Господа слави й сказав: «Благословенний Господь мій, Господь правди, що царює вічно».

РОЗДІЛ 23

1. Звідти я пішов до іншого місця на захід від краю землі.
2. І я побачив палаючий вогонь, що горів без зупинки, і не зупинявся зі свого шляху ні вдень, ні вночі, а тек рівномірно.
3. І я спитав: «Що це таке, що не лежить?»
4. Тоді Рагуїл, один зі святих ангелів, що був зі мною, відповів мені і сказав: «Цей вогняний шлях, який ти бачив, — це вогонь на заході, що переслідує всі світила небесні».

РОЗДІЛ 24

1. А звідти я пішов до іншого місця на землі, і він показав мені гірський хребет з вогнем, який горів день і ніч.
2. І я вийшов за його межі та побачив сім величних гір, усі вони відрізнялися одна від одної, і каміння їхнє було величне та прекрасне, величне в цілому, славного вигляду та прекрасної зовнішності: три на сході, одна заснована на іншій, і три на півдні, одна на іншій, і глибокі бурхливі яри, жодна з яких не з'єднувалася з жодною іншою.
3. А сьома гора була посеред них, і перевершувала їх висотою, подібна до трону; і запашні дерева оточували трон.
4. І серед них було дерево, якого я ніколи ще не нюхав, і не було між ними жодного, і не було інших подібних до нього: воно мало аромат, що перевершував усі пахощі, і його листя, квіти та деревина не в'януть навіки: а його плід прекрасний, і його плід схожий на фініки пальми.
5. Тоді я сказав: «Яке ж це дерево гарне, запашне, його листя прекрасне, а квіти дуже чарівні на вигляд».
6. Тоді відповів Михаїл, один зі святих і шанованих ангелів, який був зі мною і був їхнім вождем.

РОЗДІЛ 25

1. І він сказав мені: «Еноху, чому ти питаєш мене про аромат дерева, і чому ти хочеш дізнатися істину?»
2. Тоді я відповів йому: «Я хочу знати про все, але особливо про це дерево».
3. І він відповів, кажучи: «Ця висока гора, яку ти бачив, вершина якої подібна до престолу Божого, є Його престол, де сидітиме Святий Великий, Господь Слави, Вічний Цар, коли Він зійде, щоб відвідати землю з благодаттю».
4. А що стосується цього запашного дерева, жодному смертному не дозволено торкатися його до великого суду, коли Він помститься всім і навіки все знищить. Тоді воно буде віддане праведним і святим.
5. Його плід буде їжею для вибраних: його пересадять у святе місце, у храм Господа, Царя Вічного.

6 Тоді вони радітимуть радістю та веселитимуться, і ввійдуть до святині, і її пахощі будуть у їхніх кістках, і вони житимуть довго на землі, як жили ваші батьки, і за їхніх днів не торкнеться їх ні горе, ні мор, ні мука, ні лихо.
7. Тоді благословив я Бога Слави, Вічного Царя, який приготував таке для праведників, створив його та обіцяв дати йому.

РОЗДІЛ 26

1. І я пішов звідти до середини землі, і побачив благословенне місце, де були дерева з гілками, що трималися та квітли, як розчленоване дерево.
2. І побачив я там святу гору, а під горою на сході був потік, і тек він на південь.
3. І я побачив на сході іншу гору, вищу за цю, а між ними глибокий і вузький яр: у ньому також протікав струмок під горою.
4. А на захід від неї була інша гора, нижча за попередню та невеликої висоти, а між ними глибокий і сухий яр: і ще один глибокий і сухий яр був на кінцях трьох гір.
5. І всі яри були глибокі та вузькі, утворені з твердої скелі, і дерева не були посаджені на них.
6. І я дивувався скелям, і я дивувався яру, так, я дуже дивувався.

РОЗДІЛ 27

1. Тоді я сказав: «Для чого ця благословенна земля, що повністю заповнена деревами, і ця проклята долина між ними?»
2. Тоді Уріїл, один зі святих ангелів, що був зі мною, відповів і сказав: «Ця проклята долина для тих, хто проклятий навіки. Тут зберуться всі прокляті, що промовляють устами проти Господа непристойні слова та про славу Його говорять жорстокі речі. Тут вони зберуться, і тут буде місце їхнього суду».
3. В останні дні на них чекатиме видовище праведного суду перед праведниками навіки: тут милосердні благословлятимуть Господа слави, Вічного Царя.
4. У дні суду над першими вони благословлятимуть Його за милість, згідно з якою Він призначив їм їхню долю.
5. Тоді я благословив Господа Слави, звіщав Його славу та славно прославляв Його.

РОЗДІЛ 28

1. І звідти я пішов на схід, посеред гірського хребта пустелі, і побачив пустелю, і вона була безлюдна, повна дерев та рослин.
2. І вода хлинула зверху.
3. Річка, що стрімко стрімко йшла на північний захід, спричиняла хмари та росу, що піднімалися з усіх боків.

РОЗДІЛ 29

1. А звідти я пішов до іншого місця в пустелі та підійшов на схід до цього гірського хребта.
2. І там я побачив запашні дерева, що пахли ладаном та смирною, і дерева ці були подібні до мигдалевого дерева.

РОЗДІЛ 30

1. А за ними я пішов далеко на схід і побачив інше місце — долину, повну води.
2. І там було дерево, кольору запашних дерев, таких як мастика.
3. А на схилах тих долин я побачив запашну корицю. А за ними я рушив на схід.

РОЗДІЛ 31

1. І я побачив інші гори, а серед них були гаї дерев, і з них витікав нектар, який називається сарара та гальбанум.
2. А за цими горами я побачив іншу гору на схід від краю землі, на якій росли алое, а всі дерева були повні стакт, подібні до мигдалевих дерев.
3. А коли його спалювали, воно пахло солодше за будь-який запашний запах.

РОЗДІЛ 32

1. І після цих запашних пахощів, коли я подивився на північ через гори, я побачив сім гір, повних добірного нарду, запашних дерев, кориці та перцю.
2. І звідти я перейшов вершини всіх цих гір, далеко на схід землі, і пройшов над Еритрейським морем і відійшов далеко від нього, і пройшов над ангелом Зотіелем.
3. І я прийшов до Саду Праведності, і побачив за тими деревами багато великих дерев, що росли там, і пахли чудово, великих, дуже красивих і славних, і дерево мудрості, з якого вони їдять і пізнають велику мудрість.
4. Те дерево заввишки, як ялиця, а листя його, як листя ріжкового дерева; а плоди його, як грона винограду, дуже гарні; і пахощі дерева ширяють здалеку.
5. Тоді я сказав: «Яке гарне це дерево, і який привабливий його вигляд!»
6. Тоді Рафаїл, святий ангел, який був зі мною, відповів мені та й сказав: «Це дерево мудрості, з якого їли твій батько, старий літами, і твоя стара мати, що були перед тобою, і вони навчилися мудрості, і їхні очі відкрилися, і вони зрозуміли, що вони нагі, і їх вигнали з саду».

РОЗДІЛ 33

1. І звідти я пішов на край землі і побачив там великих звірів, і кожен відрізнявся від іншого; і я також бачив птахів, що відрізнялися зовнішністю, красою та голосом, один від одного.
2. А на схід від тих звірів я побачив кінці землі, на яких спочиває небо, і відчинені небесні врата.
3. І я побачив, як з'являються зірки на небі, і я порахував портали, з яких вони виходять, і записав усі їхні виходи, кожної окремої зірки, згідно з їхньою кількістю та назвами, їхніми маршрутами та

положеннями, їхніми часами та місяцями, як показав мені святий ангел Уріїл, який був зі мною.
4. Він показав мені все і записав це для мене: також їхні імена він записав для мене, їхні закони та їхні громади.

РОЗДІЛ 34

1. І звідти я пішов на північ, до країв землі, і там я побачив великий і славний знак на краях усієї землі.
2. І тут я побачив три небесні ворота, що відчинилися на небі: через кожен з них проходять північні вітри: коли вони дмуть, то бувають холод, град, мороз, сніг, роса та дощ.
3. І з одних дверей вони дмуть на добро, а з двох інших дверей дмуть, то на землю дмуть насильство та горе, і дмуть вони з силою.

РОЗДІЛ 35

1. І звідти я пішов на захід, до країв землі, і побачив там три відкриті небесні портали, такі ж, як я бачив на сході, таку ж кількість порталів і таку ж кількість виходів.

РОЗДІЛ 36

1. І звідти я пішов на південь, до країв землі, і побачив там три відкриті небесні ворота: і звідти випадає роса, дощ і вітер.
2. І звідти я пішов на схід, до країв небес, і побачив тут три східні небесні ворота відкриті та маленькі ворота над ними.
3. Через кожен з цих маленьких порталів проходять небесні зірки та прямують на захід шляхом, який їм показано.
4. І щоразу, як я бачив, я завжди благословляв Господа Слави, і я продовжував благословляти Господа Слави, який вчинив великі та славні чудеса, щоб показати велич Його діянь ангелам, духам і людям, щоб вони могли прославляти Його діяння та все Його творіння: щоб вони могли бачити діяння Його могутності та прославляти велике діяння Його рук і благословляти Його навіки.

РОЗДІЛ 37

1. Друге видіння, яке він бачив, видіння мудрості, – яке бачив Енох, син Яреда, сина Магалалеля, сина Каїнана, сина Еноса, сина Сифа, сина Адама.
2. І це початок слів мудрості, які я підняв голос свій, щоб сказати тим, хто живе на землі: Послухайте, люди давніх часів, і побачте, ви, хто прийде після, слова Святого, які я промовлю перед Господом Духів.
3. Краще було б сповіщати їх лише людям давніх часів, але навіть від тих, хто прийде після них, ми не приховаємо початку мудрості.
4. Донині Господь Духів ніколи не давав мені такої мудрості, яку я отримав згідно з моїм розумінням, згідно з благоволінням Господа Духів, який дарував мені долю вічного життя.
5. Мені були повідомлені три притчі, і я підняв свій голос і розповів їх тим, хто живе на землі.

РОЗДІЛ 38

1. Перша притча. Коли з’явиться громада праведників, а грішники будуть суджені за свої гріхи та вигнані з лиця землі:
2. І коли Праведний з’явиться перед очима праведників, Чиї вибрані діла зависнуть від Господа Духів, і світло з’явиться праведникам і обраним, що живуть на землі, Де ж тоді буде оселя грішників, і де місце спочинку тих, хто зрікся Господа Духів? Було б добре для них, якби вони не народилися.
3. Коли таємниці праведників будуть розкриті, а грішники будуть суджені, а безбожні будуть вигнані з-перед праведників та вибраних,
4. Відтоді ті, хто володіє землею, більше не будуть могутніми та піднесеними: І вони не зможуть бачити обличчя святих, Бо Господь духів дав Своєму світлу з'явитися на обличчі святих, праведних та обраних.
5. Тоді царі та сильні загинуть і будуть віддані в руки праведних і святих.
6. І відтоді ніхто не шукатиме для себе милості у Господа Духів, бо їхнє життя добігає кінця.

РОЗДІЛ 39

1. І станеться в ті дні, що вибрані та святі діти зійдуть з небес, і їхнє насіння стане одним із дітьми людськими.
2. І в ті дні Енох отримав книги ревності та гніву, і книги тривоги та вигнання. І милості їм не буде надано, каже Господь Духів.
3. І в ті дні вихор зніс мене з землі та поставив мене на краю небес.
4. І там я бачив інше видіння: оселі святих і місця відпочинку праведних.
5. Тут мої очі побачили їхні оселі з Його праведними ангелами, і місця їхнього спочинку зі святими. І вони благали, заступалися та молилися за дітей людських, і праведність текла перед ними, як вода, а милосердя, як роса, на землю: Так буде серед них навіки-віки.
6a. І там мої очі побачили Обраного праведності та віри,
7a. І я побачив його оселю під крилами Господа Духів.
6b. І праведність переможе за Його днів, і праведні та вибрані будуть без числа перед Ним навіки-віки.
7b. І всі праведні та вибрані перед Ним будуть сильні, як вогняні вогні, і їхні уста будуть повні благословення, а їхні губи звеличуватимуть ім'я Господа Духів, і праведність перед Ним ніколи не зникне, і праведність ніколи не зникне перед Ним.
8. Там я бажав жити, і дух мій прагнув того місця проживання: І там досі була моя доля, бо так було встановлено щодо мене перед Господом Духів.
9. У ті дні я славив і звеличував ім'я Господа Духів благословеннями та хвалою, бо Він призначив мене для благословення та слави згідно з благоволінням Господа Духів.
10. Довго мої очі дивилися на те місце, і я благословляв Його та прославляв Його, кажучи: «Благословенний

Він, і нехай буде благословенний Він від початку і навіки».
11. І перед Ним немає перерви. Він знає ще до створення світу, що існує вічно, і що буде з роду в рід.
12. Ті, хто не спить, благословляють Тебе: вони стоять перед славою Твоєю і благословляють, хвалять і звеличують, кажучи: «Святий, святий, святий Господь духів: Він наповнює землю духами».
13. І ось мої очі побачили всіх тих, хто не спить: вони стоять перед Ним і благословляють, кажучи: «Благословенний Ти, і благословенне ім'я Господнє навіки й навіки».
14. І обличчя моє змінилося, бо я вже не міг дивитися.

РОЗДІЛ 40

1. І після цього я побачив тисячі тисяч і десятки тисяч разів десятки тисяч, я побачив безліч безкінечних і незліченних, які стояли перед Господом Духів.
2. І з чотирьох боків Господа Духів я побачив чотири істоти, відмінні від тих, що не сплять, і я дізнався їхні імена: бо ангел, який йшов зі мною, відкрив мені їхні імена та показав мені все приховане.
3. І я почув голоси тих чотирьох істот, коли вони промовляли хвалу перед Господом слави.
4. Перший голос благословляє Господа Духів навіки-віки.
5. І другий голос я почув, що благословляв Обраного та обраних, що тримаються Господа Духів.
6. І третій голос, який я чув, молився і заступався за тих, хто живе на землі та благає в ім'я Господа Духів.
7. І я почув четвертий голос, що відганяє сатан і забороняє їм приходити до Господа духів, щоб звинуватити тих, хто живе на землі.
8. Після цього я спитав ангела миру, який супроводжував мене і показав мені все приховане: «Хто ці чотири істоти, яких я бачив, і чиї слова я чув і записав?»
9. І сказав він мені: «Перший — це Михаїл, милосердний і довготерпеливий; другий, поставлений над усіма хворобами та ранами дітей людських, — це Рафаїл; третій, поставлений над усіма силами, — це Гавриїл; а четвертий, поставлений над покаянням для надії тих, хто успадковує вічне життя, називається Фануїл». І це чотири ангели Господа Духів і чотири голоси, які я чув у ті дні.

РОЗДІЛ 41

1. І після цього я побачив усі таємниці небес, і як царство поділяється, і як зважуються на терезах вчинки людські.
2. І там я побачив оселі обраних і оселі святих, і мої очі бачили там усіх грішників, яких виганяли звідти, що заперечують ім'я Господа Духів, і яких тягнули геть: і вони не могли витримати через покарання, що походить від Господа Духів.
3. І там мої очі побачили таємниці блискавки та грому, і таємниці вітрів, як вони розділені, щоб віти над землею, і таємниці хмар і роси, і там я побачив, звідки вони виходять у тому місці і звідки вони насичують запилену землю.
4. І там я побачив замкнені камери, з яких виходять вітри, камеру граду та вітрів, камеру туману та хмар, і хмара їхня висить над землею від початку світу.
5. І я побачив покої сонця та місяця, звідки вони виходять і куди повертаються, і їхнє славне повернення, і як одне перевершує інше, і їхню величну орбіту, і як вони не залишають своєї орбіти, і нічого не додають до своєї орбіти, і нічого не віднімають від неї, і зберігають вірність одне одному, згідно з клятвою, якою вони зв'язані між собою.
6. І спочатку сходить сонце і проходить свій шлях за наказом Господа Духів, і могутнє Його ім'я навіки-віки.
7. І після цього я побачив прихований і видимий шлях місяця, і він здійснює свій шлях у цьому місці вдень і вночі – один займає позицію навпроти іншого перед Господом Духів. І вони дякують і хвалять, і не спочивають; Бо їм належить їхній подячний спокій.
8. Бо сонце часто змінюється на благословення чи на прокляття, а шлях місяця — світло для праведних і темрява для грішників в ім'я Господа, що відділив світло від темряви, і розділив дух людський, і зміцнив дух праведників в ім'я Своєї праведності.
9. Бо жоден ангел не може перешкодити, і жодна сила не може перешкодити, бо Він призначає суддю для всіх них і судить усіх їх перед Собою.

РОЗДІЛ 42

1. Мудрість не знайшла місця, де могла б жити; тоді їй було призначено оселю на небесах.
2. Мудрість вийшла оселятися серед синів людських, та не знайшла місця оселі. Мудрість повернулася на своє місце та зайняла своє місце серед ангелів.
3. І вийшла беззаконня з її покоїв: кого вона не шукала, знайшла, і жила з ними, як дощ у пустелі, і роса на спраглій землі.

РОЗДІЛ 43

1. І я бачив інші блискавки та зорі небесні, і я бачив, як Він кликав їх усіх їхніми іменами, і вони слухалися Його.
2. І я бачив, як вони зважені на праведних терезах відповідно до їхньої пропорції світла: я бачив ширину їхніх просторів і день їхньої появи, і як їхнє обертання породжує блискавки: і я бачив їхнє обертання за числом ангелів, і як вони зберігають вірність один одному.
3. І я спитав ангела, який супроводжував мене і показав мені те, що було приховане: «Що це?»
4. І він сказав мені: «Господь духів показав тобі їхнє символічне значення: це імена святих, які живуть на землі та вірять в ім’я Господа духів навіки-віки».

РОЗДІЛ 44

Також я спостерігав ще одне явище стосовно блискавок: як деякі зірки виникають і стають

блискавками і не можуть розлучитися зі своєю новою формою.

РОЗДІЛ 45

1. А це друга притча про тих, хто заперечує ім'я оселі святих та Господа духів.
2. І на небо вони не зійдуть, і на землю не прийдуть: така буде доля грішників, які зреклися імені Господа Духів, які таким чином збережені на день страждань і скорботи.
3. Того дня Мій Вибраний сяде на престолі слави й випробуває їхні діла, і місця їхнього спочинку будуть незліченні. І їхні душі зміцніють у них, коли побачать Моїх Вибраних і тих, хто прикликав Моє славне ім'я:
4. Тоді Я поставлю Мого Обраного серед них. І Я перемінюю небо і зроблю його вічним благословенням і світлом.
5. І перемінюю землю, і зроблю її благословенням, і заселю на ній Моїх вибранців, а грішники та злочинці не ступнуть на неї.
6. Бо Я забезпечив і наситив миром Моїх праведників і зробив так, що вони жили перед Моїм обличчям. А грішників чекає суд у Моїх, щоб Я знищив їх з лиця землі.

РОЗДІЛ 46

1. І побачив я Того, що мав голову днів, а голова Його була біла, як вовна, а з Ним була інша істота, обличчя якої мало вигляд людини, а обличчя Його було повне благодаті, немов одного з святих ангелів.
2. І я спитав ангела, який йшов зі мною і показав мені все приховане про Сина Людського, хто він такий, і звідки він, і чому він пішов з Головою Днів? І він відповів і сказав мені: Це Син Людський, який має праведність, з яким живе праведність, і який відкриває всі скарби того, що приховано,
3. Бо Господь Духів обрав його, і чия доля має перевагу перед Господом Духів у праведності навіки.
4. І цей Син Людський, якого ти бачив, підніме царів та могутніх з їхніх місць, і сильних з їхніх престолів, і розслабить віжки сильних, і поламає зуби грішникам.
5. І Він скине царів з їхніх престолів та царств, бо вони не звеличують і не хвалять Його, ані смиренно не визнають, звідки їм дано царство.
6. І Він понижить обличчя сильних, і наповнить їх соромом. І темрява буде їхнім притулком, а черви будуть їхнім ложем, і вони не матимуть надії встати з ліжок своїх, бо не звеличують ім'я Господа духів.
7. І це ті, хто судить зорі небесні, і піднімає руки свої на Всевишнього, і ступає по землі та живе на ній. І всі їхні вчинки виявляють неправду, і їхня сила ґрунтується на їхньому багатстві, і їхня віра — на богах, яких вони створили своїми руками, і вони зрікаються імені Господа духів,
8. І вони переслідують доми Його громад та вірних, що тримаються імені Господа духів.

РОЗДІЛ 47

1. І в ті дні молитва праведників зійде, і кров праведників з землі зійде до Господа духів.
2. У ті дні святі, що живуть угорі на небесах, об’єднаються одним голосом і будуть благати, молитися та славити, і дякувати та благословляти ім’я Господа Духів, за кров праведних, що була пролита, і щоб молитва праведних не була марною перед Господом Духів, щоб суд стався над ними, і щоб вони не страждали вічно.
3. У ті дні я бачив Голову днів, коли Він сів на престолі слави Своєї, і книги живих були відкриті перед Ним. І все Його військо, що на небесах угорі, та Його радники стояли перед Ним.
4. І серця святих сповнилися радістю, бо число праведників було принесено, і молитва праведників була почута, і кров праведників була вимагана перед Господом Духів.

РОЗДІЛ 48

1. І в тому місці я побачив джерело праведності, яке було невичерпне: А навколо нього було багато джерел мудрості; І всі спраглі пили з них, і наповнювалися мудрістю, і їхні оселі були з праведними, святими та обраними.
2. І тієї години Син Людський був названий перед Господом Духів, і ім'я Його було перед Головою Днів.
3. Так, перш ніж сонце та знамення були створені, перш ніж зірки небесні були створені, Його ім'я було названо перед Господом духів.
4. Він буде для праведників жезлом, на якому вони будуть спиратися і не впадуть, і Він буде світлом для народів, і надією для тих, хто стривожений серцем.
5. Усі, хто живе на землі, впадуть і поклоняться перед Ним, і будуть хвалити, благословляти та святкувати піснями Господа духів.
6. І з цієї причини він був обраний і прихований перед Ним, Ще до створення світу і навіки.
7. І мудрість Господа Духів відкрила Його святим і праведним; Бо Він зберіг долю праведних, Бо вони ненавиділи та зневажали цей світ неправедності, І ненавиділи всі його діла та шляхи в ім'я Господа Духів: Бо Його іменем вони спасенні, І за Його благоволінням це сталося щодо їхнього життя.
8. У ці дні царі землі поніжаться, і сильні, що володіють землею через чин своїх рук, бо в день горя та страждання свого вони не зможуть спасти себе.
9. І віддам їх у руки Моїх вибранців: як солома у вогні, так вони горітимуть перед обличчям святих; як свинець у воді, вони потонуть перед обличчям праведних, і більше не буде від них жодного сліду.
10. І в день їхнього горя буде спокій на землі, і вони впадуть перед ними і не встануть знову: і не буде кому взяти їх на руки та підняти їх: бо вони зреклися Господа духів та Його Помазанника. Хай буде благословенне ім'я Господа духів.

РОЗДІЛ 49

1. Бо мудрість розливається, немов вода, і слава перед Ним не зникає навіки.
2. Бо Він могутній у всіх таємницях правди, а неправда зникне, як тінь, і не матиме тривалості; бо Вибраний стоїть перед Господом духів, і слава Його навіки вічні, і могутність Його з покоління в покоління.
3. І в ньому живе дух мудрості, і дух проникливості, і дух розуміння та могутності, і дух тих, хто поснув у праведності.
4. І Він судитиме таємні речі, і ніхто не зможе вимовити перед Ним слова неправди; бо Він — Обраний перед Господом духів за Його благоволінням.

РОЗДІЛ 50

1. І в ті дні відбудеться зміна для святих та вибраних, і світло днів перебуватиме над ними, і слава та честь звернуться до святих,
2. У день скорботи, коли зло буде накопичене проти грішників. І праведники переможуть в ім'я Господа Духів: І Він дасть іншим засвідчити це, щоб вони могли покаятися та відмовитися від діл рук своїх.
3. Вони не матимуть честі в імені Господа Духів, але Його ім'ям вони будуть спасенні, і Господь Духів змилується над ними, бо велике Його милосердя.
4. І праведний Він і в суді Своєму, і перед славою Його неправда не вистоїть: на суді Його нерозкаяні загинуть перед Ним.
5. І відтепер Я не матиму над ними милосердя, каже Господь Духів.

РОЗДІЛ 51

1. І в ті дні земля поверне те, що їй було довірено, і шеол поверне те, що отримав, і пекло поверне те, що винен.
2. І Він вибере праведних і святих з-поміж них, бо наблизився день їхнього спасіння.
3. І Обраний у ті дні сяде на Моєму престолі, і його уста виложуть усі таємниці мудрості та поради: Бо Господь духів дав їх йому та прославив його.
4. І в ті дні гори стрибатимуть, немов барани, а пагорби також стрибатимуть, немов ягнята, насичені молоком, і обличчя всіх ангелів на небесах засяють радістю.
5. Бо в ті дні повстане Вибраний, і земля зрадіє, і праведні житимуть на ній, і вибрані ходитимуть по ній.

РОЗДІЛ 52

1. І після тих днів у тому місці, де я бачив усі видіння того, що приховано, — бо мене відніс вихор, і вони понесли мене на захід.
2. Там мої очі побачили всі таємні речі небес, що будуть, гору залізну, і гору мідну, і гору срібну, і гору золоту, і гору м’якого металу, і гору свинцю.
3. І я спитав ангела, який супроводжував мене, кажучи: «Що це таке, що я бачив таємно?»
4. І сказав він мені: «Усе це, що ти бачив, служитиме пануванні Його Помазанника, щоб Він міг бути могутнім і могутнім на землі».
5. І той ангел миру відповів мені, кажучи: «Зачекай трохи, і тобі відкриються всі таємниці, що оточують Господа Духів».
6. І ці гори, що бачили твої очі, гора залізна, і гора мідна, і гора срібна, і гора золота, і гора м’якого металу, і гора свинцю, всі вони будуть перед Обраним, як віск: перед вогнем, і як вода, що стікає згори на ті гори, і вони стануть безсилими перед Його ногами.
7. І станеться в ті дні, що ніхто не врятується ні золотом, ні сріблом, і ніхто не зможе втекти.
8. І не буде заліза для війни, і ніхто не одягнеться в нагрудник. Бронза не буде корисною, і олово не буде корисним і не буде цінуватися, а свинець не буде бажаним.
9. І все це буде заперечено та знищено з поверхні землі, коли Обраний з’явиться перед обличчям Господа Духів.

РОЗДІЛ 53

1. Там мої очі побачили глибоку долину з відкритими пащами, і всі, хто живе на землі, на морі та на островах, принесуть йому дари, подарунки та знаки шани, але та глибока долина не наповниться.
2. І їхні руки чинять беззаконні вчинки, і грішники пожирають усіх, кого вони беззаконно гноблять: Однак грішники будуть знищені перед обличчям Господа Духів, і вони будуть вигнані з лиця Його землі, і вони загинуть навіки й навіки.
3. Бо я бачив усіх ангелів покарання, що перебували там і готували всі знаряддя сатани.
4. І я спитав ангела миру, який супроводжував мене: «Для кого вони готують ці інструменти?»
5. І він сказав мені: «Вони готують це для царів і сильних цієї землі, щоб вони могли бути знищені цим».
6. І після цього Праведний і Обраний зробить так, щоб дім своєї громади з'явився: відтепер їм більше не буде перешкод в ім'я Господа Духів.
7. І ці гори не стоятимуть, як земля, перед Його правдою, але пагорби стануть, як джерело води, і праведні заспокояться від гніту грішників.

РОЗДІЛ 54

1. І я подивився й обернувся до іншої частини землі, і побачив там глибоку долину з палаючим вогнем.
2. І вони привели царів та могутніх, і почали кидати їх у цю глибоку долину.
3. І там мої очі побачили, як вони зробили ці свої знаряддя, залізні ланцюги незмірної ваги.
4. І я спитав ангела миру, який йшов зі мною, кажучи: «Для кого приготовані ці кайдани?»
5. І він сказав мені: «Це готується для військ Азазеля, щоб вони могли взяти їх і кинути їх у безодню повного засудження, і вони покриють їхні щелепи грубим камінням, як наказав Господь Духів».
6. І схоплять їх Михаїл, і Гавриїл, і Рафаїл, і Фануїл того великого дня, і того дня вкинуть їх у палаючу піч, щоб Господь духів помстився їм за їхню неправедність,

коли вони стали підвладними сатані та звели на манівці тих, хто живе на землі.
7. «І в ті дні прийде кара від Господа Духів, і він відкриє всі покої вод, що над небесами, і джерел, що під землею».
8. І всі води з'єднаються з водами: те, що над небесами, є чоловічим началом, а вода, що під землею, є жіночим.
9. І вони знищать усіх, хто живе на землі, і тих, хто живе під краєм неба.
10. А коли вони усвідомлять свою неправедність, яку вони вчинили на землі, тоді від неї вони загинуть.

РОЗДІЛ 55

1. І після цього Голова Днів розкаявся і сказав: «Даремно Я знищив усіх, хто живе на землі».
2. І Він поклявся Своїм великим ім'ям: «Відтепер Я не робитиму так усім, хто живе на землі, і Я поставлю знак на небі: і це буде запорукою доброї вірності між Мною та ними навіки, доки небо буде над землею. І це згідно з Моїм наказом».
3. Коли Я забажаю взяти їх рукою ангелів у день скорботи та болю через це, Я здійсню Моє покарання та Мій гнів, каже Бог, Господь духів.
4. О, могутні царі, що мешкаєте на землі, вам доведеться побачити Мого Обраного, як він сидить на престолі слави та судить Азазеля, і всіх його соратників, і все його військо в ім'я Господа Духів.

РОЗДІЛ 56

1. І я побачив там воїнство ангелів-кар, що йшли, і вони тримали бичі та ланцюги залізні та мідяні.
2. І я спитав ангела миру, який йшов зі мною, кажучи: «До кого йдуть ці, що тримають бичі?»
3. І сказав він мені: «Їхнім обраним і коханим, щоб їх скинули в прірву безодні долини».
4. І тоді та долина наповниться їхніми обраними та коханими, і дні їхнього життя закінчаться, і дні їхнього збиття з шляху не будуть відраховані відтоді.
5. І в ті дні ангели повернуться, і кинуться на схід на парфян та мідян. Вони підбурять царів, і дух неспокою на них настане, і вони скинуть їх з їхніх престолів, щоб вони вийшли, немов леви зі своїх лігв, і немов голодні вовки серед своїх отар.
6. І вони підуть і топчуть землю Його вибранців, і земля Його вибранців буде перед ними тік та велика дорога.
7. Але місто праведників моїх стане перешкодою для їхніх коней. І вони почнуть битися між собою, і їхня правиця буде сильною проти них самих, і людина не пізнає брата свого, ані син батька свого, ані матері своєї, аж поки не буде число трупів від їхнього забою, і їхня кара не буде марною.
8. У ті дні Шеол відкриє свої щелепи, і вони будуть поглинуті ним, і їхнє знищення скінчиться; Шеол пожере грішників перед вибраними.

РОЗДІЛ 57

1. І сталося після цього, що я побачив інший войовничий склад возів і людей, що їхали на них, і що йшли за вітрами зі сходу, і із заходу на південь.
2. І почувся шум їхніх возів, і коли стався цей замішання, святі з небес помітили це, і стовпи землі зрушили з місця, і звук їх почувся від одного кінця неба до іншого за один день.
3. І всі вони впадуть і поклоняться Господу духів. І це кінець другої притчі.

РОЗДІЛ 58

1. І я почав розповідати третю притчу про праведників та вибраних.
2. Блаженні ви, праведні та вибрані, бо славна буде ваша доля.
3. І праведні будуть у світлі сонця, а вибрані у світлі вічного життя. Дні їхнього життя будуть нескінченними, а дні святих – без числа.
4. І вони шукатимуть світла та знайдуть праведність у Господа Духів: буде мир праведникам в ім'я Вічного Господа.
5. І після цього скажуть святим на небесах, щоб вони шукали таємниць праведності, спадщини віри, бо вона стала яскравою, як сонце на землі, і темрява минула.
6. І буде світло, яке ніколи не скінчиться, і воно не прийде до кінця днів, бо темрява спочатку буде знищена, і світло утвердиться перед Господом Духів, і світло праведності утвердиться навіки перед Господом Духів.

РОЗДІЛ 59

1. У ті дні мої очі бачили таємниці блискавок і світил, і суди, які вони здійснюють, і вони запалюють блискавки для благословення чи прокляття, як того бажає Господь Духів.
2. І там я побачив таємниці грому, і як, коли він лунає вгорі на небесах, чути його звук, і він дав мені побачити суди, що здійснюються на землі, чи то для благополуччя та благословення, чи то для прокляття за словом Господа Духів.
3. І після цього мені були показані всі таємниці світил і блискавок, і вони запалюють для благословення та для задоволення.

РОЗДІЛ 60

1. У році п'ятсот, сьомого місяця, чотирнадцятого дня місяця, за життя Еноха, я бачив у тій притчі, як сильний трус змусив небеса затремтіти, і військо Всевишнього, і ангели, тисячі тисяч і десятки тисяч разів десятки тисяч, були стурбовані великим занепокоєнням.
2. І Глава днів сів на престолі слави Своєї, а ангели та праведники стояли навколо Нього.
3. І тремтіння велике охопило мене, і страх охопив мене, і стегна мої підкосилися, і нутрощі мої розтягнулися, і я впав обличчям до землі.

4. І Михаїл послав іншого ангела з-поміж святих, і він підняв мене, і коли він підняв мене, мій дух повернувся; бо я не міг витримати вигляду цього воїнства, метушні та тремтіння небес. І Михаїл сказав мені: «Чому ти непокоїшся таким видінням? До цього дня тривав день Його милості; і Він був милосердним і довготерпеливим до тих, хто живе на землі».
5. А коли прийде день, і сила, і кара, і суд, які Господь духів приготував для тих, хто не поклоняється праведному закону, і для тих, хто заперечує праведний суд, і для тих, хто вживає Його ім'я надаремно, — той день приготований, для вибраних — заповіт, а для грішників — інквізиція.
6. Коли кара Господа Духів заспокоїться на них, вона заспокоїться для того, щоб кара Господа Духів не прийшла даремно, і вона вб'є дітей разом з їхніми матерями, а дітей разом з їхніми батьками. Після цього суд відбудеться згідно з Його милістю та Його терпінням.
7. І того дня розлучилися два монстри, жіноче чудовисько на ім'я Левіафан, щоб жити в безодні океану над джерелами вод.
8. Але чоловічої статі ім'я Бегемот, який заселив своїми грудьми пустелю на ім'я Дуїдайн, на сході саду, де живуть обрані та праведні, де був узятий мій дід, сьомий від Адама, перша людина, яку створив Господь Духів.
9. І я благав іншого ангела, щоб він показав мені могутність тих чудовиськ, як вони були розділені одного дня та скинуті, одне в морську безодню, а інше на сушу пустелі.
10. І сказав він мені: «Сину людський, ти тут шукаєш пізнати те, що приховане».
11. А інший ангел, що йшов зі мною і показував мені приховане, розповів мені, що є перше й останнє на небі у висоті, і під землею в глибині, і на кінцях неба, і на основі неба.
12. І палати вітрів, і як вітри поділяються, і як вони зважуються, і як обчислюються портали вітрів, кожен за силою вітру, і силою світла місяця, і за відповідною силою: і поділ зірок за їхніми назвами, і як поділяються всі поділки.
13. І громи відповідно до місць, куди вони падають, і всі поділки блискавок, що робляться для освітлення, і їхнє військо, щоб вони могли одразу коритися.
14. Бо грім має місця відпочинку, призначені йому, поки він чекає свого гуркоту; а грім і блискавка нероздільні, і хоча вони не єдине ціле та нероздільне поєднання, вони обидва йдуть разом через дух і не розділяються.
15. Бо коли блискавка спалахує, грім видає свій голос, і дух змушує паузу під час дзвінка та ділить порівну між ними; бо скарбниця їхнього дзвінка подібна до піску, і кожен з них, коли він дзвінко дзвонить, тримається вуздечкою, і повертається назад силою духу, і просувається вперед відповідно до багатьох кутів землі.
16. А дух моря чоловічий і сильний, і відповідно до могутності своєї сили він тягне його назад за допомогою поводи, і так само він штовхається вперед і розсіюється по всіх горах землі.
17. А дух інею — це його власний ангел, а дух граду — добрий ангел.
18. І дух снігу покинув свої покої через свою силу – У ньому є особливий дух, і те, що піднімається з нього, подібне до диму, а ім'я йому – іній.
19. І дух туману не об'єднаний з ними в їхніх покоях, але має особливу покоїцю; бо його хід славний і у світлі, і в темряві, і взимку, і влітку, і в його покої перебуває ангел.
20. А дух роси перебуває на краях неба і пов'язаний з палатами дощу, і його хід взимку та влітку: і хмари його та хмари туману пов'язані, і одне дає одне одному.
21. А коли дух дощу виходить зі своєї камери, ангели приходять, відчиняють камеру та виводять його, і коли він поширюється по всій землі, він з'єднується з водою на землі. І коли він з'єднується з водою на землі...
22. Бо вода для тих, хто живе на землі, бо вона — пожива для землі від Всевишнього, що на небесах. Тому є міра для дощу, і ангели розпоряджаються ним.
23. І це я побачив у напрямку Саду Праведних.
24. І ангел миру, який був зі мною, сказав мені: «Ці два монстри, приготовані відповідно до величі Бога, будуть годувати…»

РОЗДІЛ 61

1. І я бачив у ті дні, як довгі мотузки були дані тим ангелам, і вони взяли собі крила та полетіли, і пішли на північ.
2. І я спитав ангела, кажучи йому: «Чому ті ангели взяли ці шнури та пішли?» А він сказав мені: «Вони пішли вимірювати».
3. І ангел, що йшов зі мною, сказав мені: «Ці принесуть міри праведників, і мотузки праведників праведникам, щоб вони могли триматися імені Господа духів навіки-віки».
4. Обрані почнуть жити з обраними, І це ті заходи, які будуть дані вірі, І які зміцнять праведність.
5. І ці заходи розкриють усі таємниці глибин землі, І тих, кого знищила пустеля, І тих, кого поглинули звірі, І тих, кого поглинула морська риба, Щоб вони могли повернутися і залишитися самі, У день Обраного; Бо ніхто не буде знищений перед Господом Духів, І ніхто не може бути знищений.
6. І всі, хто живе на небесах, отримали наказ і силу, один голос і одне світло, подібне до вогню.
7. І Його з перших слів вони благословили, і звеличували, і хвалили мудрістю, і були вони мудрими у висловлюваннях і в дусі життя.
8. І Господь Духів посадив Обраного на престолі слави. І він судитиме всі діла святих на небесах, і на терезах будуть зважені їхні вчинки,
9. І коли Він підніме Своє обличчя, щоб судити їхні таємні шляхи згідно зі словом імені Господа Духів, і їхній шлях згідно з шляхом праведного суду Господа Духів, тоді всі вони одним голосом промовлятимуть і благословлятимуть, і прославлятимуть, і звеличуватимуть, і святитимуть ім'я Господа Духів.
10. І Він покличе все небесне військо, і всіх святих, що на небі, і військо Боже, Херувимів, Серафинів та Офаннінів, і всіх ангелів влади, і всіх ангелів

начальства, і Вибраного, і інші сили на землі та над водою.
11. Того дня всі один голос піднімуть, і благословлять, і прославлять, і звеличать у дусі віри, і в дусі мудрості, і в дусі терпіння, і в дусі милосердя, і в дусі суду та миру, і в дусі доброти, і всі скажуть одним голосом: «Благословенний Він, і нехай ім’я Господа Духів буде благословенне навіки й навіки».
12. Благословлять Його всі, хто не спить угорі на небесах: благословлять Його всі святі, що на небесах, і всі вибрані, що живуть у саду життя: І кожен дух світла, що може благословляти, і прославляти, і звеличувати, і святити Твоє благословенне ім'я, і кожна плоть безмірно прославлятиме й благословлятиме Твоє ім'я на віки вічні.
13. Бо велика милість Господа Духів, і Він довготерпеливий, і всі Свої діла та все, що Він створив, Він відкрив праведним та обраним, в ім'я Господа Духів.

РОЗДІЛ 62

1. І так наказав Господь царям, могутнім і піднесеним, і тим, хто живе на землі, і сказав: «Відкрийте ваші очі та підніміть ваші роги, якщо ви здатні впізнати Обраного».
2. І Господь духів посадив Його на престолі слави Своєї, і дух праведності виливсь на Нього, і слово уст Його вбиває всіх грішників, і всі неправедні знищені будуть перед Його обличчям.
3. І постануть того дня всі царі та могутні, і піднесені, і ті, хто володіє землею, і побачать вони та пізнають, як Він сидить на престолі слави Своєї, і перед Ним судиться правда, і перед Ним не буде сказано жодного слова неправди.
4. Тоді страждання прийдуть на них, як на жінку, що народжує, і вона буде страждати під час пологів, коли її дитина ввійде в отвір утроби, і вона буде страждати під час пологів.
5. І одна їхня частина подивиться на іншу, і вони злякаються, і понижаться, і біль охопить їх, коли побачать Сина Людського, що сидить на престолі слави Своєї.
6. І царі, і могутні, і всі, хто володіє землею, благословлятимуть, прославлятимуть і звеличуватимуть Того, Хто панує над усім, Хто був прихований.
7. Бо від початку Син Людський був прихований, і Всевишній зберігав Його перед силою Своєю, і відкрив Його вибраним.
8. І буде засіяно громаду вибраних і святих, і всі вибрані стануть перед Ним того дня.
9. І всі царі, і могутні, і піднесені, і ті, хто править землею, впадуть перед Ним ниць, і поклоняться, і покладуть свою надію на Того Сина Людського, і благатимуть Його та благатимуть про милосердя з Його рук.
10. Однак той Господь Духів так тиснутиме на них, що вони поспішно підуть з Його присутності, і їхні обличчя сповняться соромом, і темрява поглибиться на їхніх обличчях.
11. І Він віддасть їх ангелам на покарання, щоб помститися їм за те, що вони гнобили Його дітей та Його вибранців,
12. І вони стануть видовищем для праведників та для Його обранців: Вони будуть радіти над ними, бо гнів Господа духів спочиває на них, і меч Його п'яний їхньою кров'ю.
13. І праведні та обрані будуть спасенні того дня, і відтоді вони ніколи не побачать обличчя грішників та неправедних.
14. І Господь духів перебуватиме над ними, і з тим Сином Людським вони їстимуть, і лежатимуть, і вставатимуть навіки вічні.
15. І праведні й вибрані повстануть із землі, і перестануть бути похмурими. І вони будуть одягнені в шати слави,
16. І це буде одяг життя від Господа Духів: І ваш одяг не старіє, а ваша слава не мине перед Господом Духів.

РОЗДІЛ 63

1. У ті дні могутні та царі, що володіють землею, благатимуть Його дати їм трохи перепочинку від Його ангелів покарання, яким вони були віддані, щоб вони могли впасти та поклонитися перед Господом Духів, та сповідати перед Ним свої гріхи.
2. І благословлять вони й прославлятимуть Господа духів, кажучи: «Благословенний Господь духів і Господь царів, і Господь сильних, і Господь багатих, і Господь слави, і Господь мудрості,
3. І прекрасна в кожній таємниці Твоя сила з роду в рід, і слава Твоя навіки вічні. Глибокі всі Твої таємниці та незліченні, а праведність Твоя незліченна.
4. Ми навчилися, що повинні прославляти й благословляти Господа царів і Царя над усіма царями.
5. І вони скажуть: «О, якби ж ми мали спокій, щоб славити й дякувати, і сповідувати нашу віру перед Його славою!»
6. І тепер ми прагнемо трохи спокою, але не знаходимо його: Ми наполегливо прагнемо, але не досягаємо його: і світло зникло з-перед нас, і темрява — наша оселя навіки-віки:
7. Бо ми не вірували перед Ним, не прославляли імені Господа духів, не прославляли Господа нашого, але наша надія була на скіпетр нашого царства та на нашу славу.
8. І в день наших страждань і скорботи Він нас не спасає, і ми не знаходимо спокою для сповіді, що наш Господь правдивий у всіх Своїх ділах, і в Своїх судах і Своїй справедливості, і Його суди не дивляться на обличчя.
9. І ми відходимо від Його обличчя через наші вчинки, і всі наші гріхи зараховуються в праведності.
10. Тепер вони скажуть собі: «Наші душі сповнені неправедної наживи, але це не заважає нам спуститися з її середини в тягар Шеолу».
11. А після цього їхні обличчя сповняться темрявою та соромом перед Сином Людським, і вони будуть вигнані з Його обличчя, і меч перебуватиме перед Його обличчям серед них.

12. Так сказав Господь Духів: «Це постанова та суд щодо могутніх, царів, вельможних та тих, хто володіє землею перед Господом Духів».

РОЗДІЛ 64

1. І інші форми, які я бачив захованим у тому місці.
2. Я почув голос ангела, який говорив: «Це ангели, що зійшли на землю та відкрили те, що було приховано для дітей людських, і спокусили дітей людських скоїти гріх».

РОЗДІЛ 65

1. І в ті дні Ной побачив землю, що вона затонула, і що наближається її загибель.
2. І він піднявся звідти й пішов на край землі, і голосно кликав до свого діда Еноха: і Ной тричі сказав гірким голосом: Почуй мене, почуй мене, почуй мене!
3. І я сказав йому: «Скажи мені, що таке відбувається на землі, що вона перебуває в такому жахливому становищі та трясеться, щоб я не загинув разом з нею?»
4. І тоді на землі зчинився великий гул, і з неба почувся голос, і я впав обличчям до землі.
5. І підійшов мій дід Енох, став поруч мене та й сказав мені: «Чому ти кличеш до мене гірким криком та плачем?»
6. І вийшов наказ від Господа щодо тих, хто живе на землі, що їхня загибель доконана, бо вони пізнали всі таємниці ангелів, і все насильство сатани, і всю їхню силу – найтаємніші з них – і всю силу тих, хто займається чаклунством, і силу чаклунства, і силу тих, хто робить литих ідолів для всієї землі:
7. І як срібло виробляється з земного пороху, і як м’який метал виникає в землі.
8. Бо свинець і олово не походять із землі, як перші: їх породжує джерело, і в ньому стоїть ангел, і цей ангел є найвищим.
9. І після цього мій дід Енох взяв мене за руку, підняв мене і сказав мені: «Іди, бо я запитав Господа Духів про це хвилювання на землі».
10. І сказав Він мені: «Через їхню неправедність їхній суд визначено, і Я не стримаю його навіки. Через чаклунство, яке вони знайшли та навчилися, земля та ті, хто живе на ній, будуть знищені».
11. А ці — їм немає місця покаяння навіки, бо вони показали їм те, що було приховано, і вони прокляті: але що стосується тебе, сину мій, то Господь духів знає, що ти чистий і невинний у цьому докорі щодо таємниць.
12. І Він призначив ім'я твоє бути серед святих, і збереже тебе серед тих, хто живе на землі, і призначив твоє праведне потомство і для царювання, і для великих почестей, і з твого потомства вийде джерело праведних і святих без числа навіки.

РОЗДІЛ 66

1. І після цього він показав мені ангелів покарання, які готові прийти та випустити всю силу вод, що знаходяться під землею, щоб принести суд і знищення всім, хто перебуває та живе на землі.
2. І Господь Духів дав наказ ангелам, які виходили, не спричиняти підйому вод, а стримувати їх, бо ці ангели були над силами вод.
3. І я пішов з-перед обличчя Еноха.

РОЗДІЛ 67

1. І в ті дні було до мене слово Боже, і Він сказав мені: «Ної, прийшов твій жереб переді Мною, жереб бездоганний, багато любові та праведності».
2. А тепер ангели будують дерев'яну будівлю, і коли вони завершать це завдання, Я покладу на неї Свою руку та збережу її, і з неї вийде насіння життя, і настане зміна, так що земля не залишиться без мешканця.
3. І Я зроблю потомство твоє твердим переді Мною навіки й навіки, і поширю тих, хто живе з тобою; воно не буде безплідним на поверхні землі, але буде благословенне та розмножиться на землі в ім'я Господнє.
4. І Він ув'язнить тих ангелів, які проявили неправедність, у тій палаючій долині, яку мій дід Енох колись показав мені на заході серед гір золота, срібла, заліза, м'якого металу та олова.
5. І я побачив ту долину, в якій була велика конвульсія та хвилювання води.
6. І коли все це сталося, від того вогняного розплавленого металу та від його конвульсій у тому місці виник запах сірки, пов'язаний з тими водами, і та долина ангелів, які звели людство зі шляху, горіла під тією землею.
7. І через його долини протікають потоки вогню, де караються ті ангели, які звели на манівці тих, хто живе на землі.
8. Але ті води в ті дні служитимуть царям, могутнім і піднесеним, і тим, хто живе на землі, для зцілення тіла, але для покарання духу; тепер їхній дух сповнений пожадливості, щоб вони були покарані в своєму тілі, бо вони зреклися Господа Духів і бачать своє покарання щодня, і все ж не вірять в Його ім'я.
9. І в міру того, як горіння їхніх тіл стає сильнішим, відповідна зміна відбуватиметься в їхньому дусі навіки-віки; бо перед Господом Духів ніхто не скаже порожнього слова.
10. Бо суд прийде на них, бо вони вірять у похоті тіла свого та зрікаються Духа Господнього.
11. І ті самі води зазнають змін у ті дні; бо коли ті ангели будуть покарані в цих водах, ці джерела змінять свою температуру, а коли ангели піднімуться, ця вода джерел зміниться і стане холодною.
12. І я почув, як Михаїл відповідав і казав: «Цей суд, яким судять ангелів, є свідченням для царів і сильних, які володіють землею».
13. Оскільки ці води суду служать зціленню тіла царів та пожадливості їхнього тіла, тому вони не побачать і не повірять, що ці води зміняться і стануть вогнем, який горить вічно.

РОЗДІЛ 68

1. І після цього мій дід Енох дав мені повчання всім таємницям у книзі Притч, які були дані йому, і він склав їх для мене словами книги Притч.
2. І того дня Михаїл відповів Рафаїлу й сказав: «Сила духу захоплює і змушує мене тремтіти через суворість суду таємниць, суду ангелів: хто може витримати суворий суд, який було виконано, і перед яким вони тануть?»
3. І знову відповів Михаїл і сказав Рафаїлу: «Хто той, чиє серце не пом'якшилося б через це, і чиї ведмежа не занепокоїлася б цим словом суду, що вийшло на них через тих, хто так їх вивів?»
4. І сталося, коли він стояв перед Володарем Духів, Михаїл сказав Рафаїлу так: «Я не буду приймати їхню сторону перед очима Господа, бо Володар Духів розгнівався на них, бо вони поводяться так, ніби вони Господь. Тому все приховане прийде на них навіки-віки, бо ні ангел, ні людина не матимуть своєї частки в цьому, але тільки вони отримали свій суд навіки-віки».

РОЗДІЛ 69

1. І після цього суду вони налякають їх і змусять тремтіти, бо вони показали це тим, хто живе на землі.
2. І ось імена тих ангелів, і ось їхні імена: перший з них — Самджаза, другий — Артакіфа, третій — Армен, четвертий — Кокабель, п'ятий — Тураель, шостий — Румджаль, сьомий — Данджаль, восьмий — Некаель, дев'ятий — Баракель, десятий — Азазел, одинадцятий — Армарос, дванадцятий — Батарджаль, тринадцятий — Бусаседжал, чотирнадцятий — Хананель, п'ятнадцятий — Турель, шістнадцятий — Сімапесіель, сімнадцятий — Джетрель, вісімнадцятий — Тумаель, дев'ятнадцятий — Турель, двадцятий — Румаель, двадцять перший — Азазел.
3. А ось начальники їхніх ангелів та їхні імена, і начальники їхні над сотнями, над п'ятдесятьма та над десятками.
4. Ім'я першого Джекона: тобто того, хто збив усіх синів Божих, і звів їх на землю, і звів їх на манівці через дочок людських.
5. А другого звали Асбеїл: він поділився святими синами Божими злими порадами та збив їх зі шляху, так що вони осквернили свої тіла дочками людськими.
6. А третього звали Гадреїл: він показав синам людським усі удари смерті, і він звів Єву на манівці, і показав синам людським зброю смерті: щит і панцир, і меч для бою, і всю зброю смерті синам людським.
7. І з Його руки вони вийшли проти тих, хто живе на землі, від того дня і навіки.
8. А четвертого звали Пенемуе: він навчав дітей людських гіркому й солодкому, і він навчив їх усім таємницям їхньої мудрості.
9. І він навчив людство писати чорнилом та папером, і через це багато хто грішив від вічності до вічності і донині.
10. Бо люди не були створені для того, щоб підтверджувати свою добру віру пером та чорнилом.
11. Бо люди були створені подібно до ангелів, щоб залишатися чистими та праведними, і смерть, яка все знищує, не могла б їх охопити, але через це знання вони гинуть, і через цю силу вона поглинає мене.
12. А п'ятого звали Касдея: це той, хто показав дітям людським усі злісні удари духів і демонів, і удари ембріона в утробі, щоб він міг зникнути, і удари душі - укуси змія, і удари, що трапляються через полуденну спеку, син змія на ім'я Табавает.
13. І це завдання Касбееля, головного клятви, яку він дав святим, коли перебував високо в славі, і ім'я її — Біка.
14. Цей ангел попросив Михаїла показати йому приховане ім'я, щоб він міг вимовити його в клятві, щоб ті, хто відкрив усе таємне дітям людським, могли тремтіти перед цим ім'ям і клятвою.
15. І це сила цієї клятви, бо вона могутня та міцна, і він поклав цю клятву Акае в руку Михаїла.
16. І ось таємниці цієї клятви... І вони міцні завдяки його клятві: І небо було підвішене ще до створення світу, І навіки.
17. І через нього земля була заснована на воді, і з таємних закутків гір виходять прекрасні води, від створення світу і до вічності.
18. І цією клятвою було створено море, і як основу його Він поклав пісок на час його гніву, і воно не сміє перейти його від створення світу до вічності.
19. І цією клятвою глибини укріплені, і перебувають, не рухаючись зі свого місця від вічності до вічності.
20. І завдяки цій клятві сонце і місяць завершують свій шлях, і не відхиляються від свого устрою від вічності до вічності.
21. І цією клятвою зірки завершують свій шлях, і Він кличе їх їхніми іменами, і вони відповідають Йому від віку до віку.
22. І так само духи води, і вітрів, і всіх зефірів, і їхні шляхи з усіх боків вітрів.
23. І там зберігаються голоси грому та світло блискавок: і там зберігаються палати граду, і палати інею, і палати туману, і палати дощу та роси.
24. І всі ці вірять і дякують перед Господом Духів, і прославляють Його всією своєю силою, і їхня їжа — у кожному акті подяки: вони дякують, прославляють і звеличують ім'я Господа Духів навіки-віки.
25. І ця клятва над ними могутня, і через неї вони збережені, і їхні стежки збережені, і їхній шлях не зруйнований.
26. І була велика радість між ними, і вони благословляли, прославляли та звеличували, бо їм було відкрито ім'я Сина Людського.
27. І сів Він на престолі слави Своєї, і суд був даний Синові Людському, і Він знищив грішників з лиця землі, і тих, хто зводив світ зі шляху.
28. Лайтнами їх зв'яжуть, і в місці їхнього збору погибелі їх ув'язнять, і всі їхні діла зникнуть з лиця землі.
29. І відтепер не буде нічого тлінного, бо з'явився Син Людський і сів на престолі слави Своєї, і все зло мине перед Його обличчям, і слово Сина Людського вийде і буде сильним перед Господом духів.

РОЗДІЛ 70

1. І сталося після цього, що його ім'я за його життя було звеличене до того Сина Людського та до Господа Духів серед тих, хто живе на землі.
2. І він був піднятий угору на колісницях духа, і його ім'я зникло серед них.
3. І з того дня я більше не був зарахований до них: і він поставив мене між двома вітрами, між північчю та заходом, де ангели взяли шнури, щоб виміряти для мене місце для вибраних і праведних.
4. І там я побачив перших отців і праведників, які від початку жили на тому місці.

РОЗДІЛ 71

1. І сталося після цього, що мій дух перенісся, і він вознісся на небеса: І я побачив святих синів Божих. Вони ступали на полум'я вогню: їхній одяг був білий, а їхні шати, а їхні обличчя сяяли, як сніг.
2. І я побачив два потоки вогню, і світло того вогню сяяло, як гіацинт, і я впав обличчям долілиць перед Господом Духів.
3. І ангел Михаїл, один з архангелів, схопив мене за праву руку, підняв мене та попровадив мене до всіх таємниць, і показав мені всі таємниці праведності.
4. І він показав мені всі таємниці кінців небес, і всі покої всіх зірок, і всі світила, звідки вони виходять перед обличчям святих.
5. І він переніс мій дух на небеса небес, І я побачив там ніби структуру, побудовану з кристалів, А між тими кристалами язики живого вогню.
6. І мій дух побачив пояс, що оточував той вогняний дім, і з чотирьох його боків були потоки, повні живого вогню, і вони оточували той дім.
7. А навколо були Серафин, Херувим та Офаннін: І це ті, хто не спить, і охороняють престол Його слави.
8. І я бачив ангелів, яких не можна було злічити, тисячі тисяч і десятки тисяч разів десятки тисяч, що оточували той дім. І Михаїл, і Рафаїл, і Гавриїл, і Фануїл, і святі ангели, що на небесах, входили та виходили з того дому.
9. І вийшли з того дому Михаїл, і Гавриїл, Рафаїл і Фануїл, і багато святих ангелів без числа.
10. А з ними Голова Днів, Його голова біла та чиста, як вовна, а одяг Його невимовний.
11. І я впав на обличчя своє, і все тіло моє розслабилося, і дух мій преобразився; і я кричав гучним голосом... духом сили, і благословенний, і прославлений, і звеличений.
12. І ці благословення, що вийшли з моїх уст, були дуже приємні перед тим Головою Днів.
13. І прийшов той Глава Днів з Михаїлом і Гавриїлом, Рафаїлом і Фануїлом, тисячами й десятками тисяч ангелів без числа.
14. І Він підійшов до мене, і привітав мене Своїм голосом, і сказав мені: «Це Син Людський, що народився для праведності; і праведність перебуває над Ним, і праведність Голови Днів не покидає Його».
15. І сказав він мені: «Він проголошує тобі мир в ім’я майбутнього світу; бо звідси виходить мир від створення світу, і так буде з тобою навіки, і навіки вічні».
16. І всі ходитимуть Його дорогами, бо праведність ніколи не покидає Його. З Ним будуть їхні оселі, і з Ним їхня спадщина, і вони не будуть відлучені від Нього навіки, навіки, навіки.
17. І так буде довголіття з тим Сином Людським, і праведники матимуть мир і праведний шлях, в ім'я Господа духів навіки віків.

РОЗДІЛ 72

1. Книга про рух світил небесних, співвідношення кожного з них, згідно з їхніми класами, їхнім пануванням та їхніми порами року, згідно з їхніми іменами та місцями походження, і згідно з їхніми місяцями, яку мені показав Уріїл, святий ангел, який був зі мною, який є їхнім провідником; і він показав мені всі їхні закони точно такими, якими вони є, і як це стосується всіх років світу і до вічності, доки не завершиться нове творіння, яке триває до вічності.
2. І це перший закон світил: світило Сонце сходить у східних порталах неба, а заходить у західних порталах неба.
3. І я побачив шість порталів, через які сходить сонце, і шість порталів, через які сонце заходить, і місяць сходить і заходить у цих порталах, і провідників зірок і тих, кого вони ведуть: шість на сході та шість на заході, і всі вони йдуть одне за одним у точно відповідному порядку: також багато вікон праворуч і ліворуч від цих порталів.
4. І спочатку виходить велике світило, на ім'я Сонце, і його окружність подібна до окружності неба, і воно повністю наповнене освітлюючим і нагріваючим вогнем.
5. Колісниця, на якій він піднімається, вітер керує, а сонце сходить з неба і повертається через північ, щоб досягти сходу, і керується таким чином, що приходить до відповідного порталу і сяє перед обличчям неба.
6. Таким чином він піднімається в перший місяць у великому порталі, який є четвертим з тих шести порталів у ліпині.
7. А в тому четвертому порталі, з якого сходить сонце в перший місяць, є дванадцять віконних отворів, з яких виходить полум'я, коли їх відчиняють у свій час.
8. Коли сонце сходить на небі, воно проходить через ці четверті двері тридцять ранків поспіль і заходить точно в четвертих дверях на заході неба.
9. І протягом цього періоду день стає щодня довшим, а ніч щоночі коротшою, аж до тридцятого ранку.
10. У цей день день довший за ніч на дев'яту частину, і день становить рівно десять частин, а ніч — вісім частин.
11. І сонце сходить з цих четвертих воріт, і заходить у четвертих, і повертається до п'ятих воріт сходу тридцять ранків, і сходить з них і заходить у п'ятих воротах.
12. А потім день стає довшим на дві частини і становить одинадцять частин, а ніч стає коротшою і становить сім частин.

13. І воно повертається на схід і входить у шостий портал, і сходить і заходить у шостому порталі тридцять першого ранку через своє знамення.
14. Того дня день стає довшим за ніч, і день стає вдвічі довшим за ніч, і день стає дванадцятичастинним, а ніч коротшає і стає шістьмачастинним.
15. І сонце сходить, щоб зробити день коротшим, а ніч довшою, і сонце повертається на схід і входить у шосту браму, і сходить з неї, і заходить тридцять ранків.
16. А коли минає тридцять ранків, день зменшується рівно на одну частину і стає одинадцятьма частинами, а ніч — сімома.
17. І сонце виходить з тих шостого порталу на заході, і йде на схід, і сходить у п'ятому порталі протягом тридцяти ранків, і знову заходить на заході у п'ятому західному порталі.
18. У цей день день скорочується на дві частини і становить десять частин, а ніч — вісім частин.
19. І сонце виходить з цих п'ятих воріт і заходить у п'ятих воротах заходу, і сходить у четвертих воротах протягом тридцяти одного ранку через свій знак, і заходить на заході.
20. У той день день зрівнюється з ніччю і стає рівної тривалості, а ніч становить дев'ять частин, а день — дев'ять частин.
21. І сонце сходить з того порталу й заходить на заході, і повертається на схід, і сходить тридцять ранків у третьому порталі й заходить на заході в третьому порталі.
22. І того дня ніч стає довшою за день, а ніч стає довшою за ніч, а день коротшим за день аж до тридцятого ранку, і ніч становить рівно десять частин, а день — вісім частин.
23. І сонце сходить з цих третіх воріт і заходить у третіх воротах на заході та повертається на схід, і протягом тридцяти ранків сходить у других воротах на сході, і так само заходить у других воротах на заході неба.
24. І того дня ніч становить одинадцять частин, а день — сім частин.
25. І сонце сходить того дня з тих других воріт і заходить на заході в других воротах, і повертається на схід у перші ворота на тридцять один ранок, і заходить у перших воротах на заході неба.
26. І того дня ніч стає довшою і становить вдвічі більше, ніж день: і ніч становить рівно дванадцять частин, а день — шість.
27. І сонце таким чином пройшло частини своєї орбіти і знову повертається на цих частинах своєї орбіти, і входить у цей портал тридцять ранків і також заходить на заході навпроти нього.
28. І тієї ночі ніч скоротилася на дев'яту частину, і ніч стала одинадцятою, а день — сімома частинами.
29. І сонце повернулося і увійшло у другі портали на сході, і повертається на ці частини своєї орбіти протягом тридцяти ранків, сходячи та заходячи.
30. І того дня ніч скорочується, і ніч становить десять частин, а день — вісім.
31. І того дня сонце сходить з тих воріт і заходить на заході, і повертається на схід, і сходить у третіх воротах протягом тридцяти одного ранку, і заходить на заході неба.
32. У той день ніч скорочується і становить дев'ять частин, а день — дев'ять частин, і ніч дорівнює дню, а рік дорівнює саме своїм дням — трьомстам шістдесяти чотирьох.
33. І тривалість дня і ночі, і короткота дня і ночі виникають – ці відмінності проводяться через рух сонця.
34. Так трапляється, що його шлях щодня стає довшим, а щоночі коротшим.
35. І це закон і рух сонця, і його повернення стільки разів, скільки воно повертається шістдесят разів і сходить, тобто велике світило, яке називається сонцем, навіки й навіки.
36. І те, що таким чином сходить, є великим світилом, і називається воно так згідно зі своїм виглядом, як наказав Господь.
37. Як він сходить, так і заходить і не спадає, і не відпочиває, але бігає вдень і вночі, і світло його в сім разів яскравіше за світло місяця; але за розміром вони обидва рівні.

РОЗДІЛ 73

1. А після цього закону я побачив інший закон, що стосується меншого світила, яке називається Місяцем.
2. А її окружність подібна до окружності неба, а її колісниця, в якій вона їздить, керується вітром, і світло дається їй у певній мірі.
3. І схід і захід її змінюються щомісяця: і дні її подібні до днів сонця, і коли світло її рівномірне, воно становить сьому частину світла сонця.
4. І так вона сходить. І її перша фаза на сході настає тридцятого ранку: і того дня вона стає видимою і становить для вас першу фазу місяця тридцятого дня разом із сонцем у порталі, де сходить сонце.
5. І одна половина її виступає на сьому частину, і вся її окружність порожня, без світла, за винятком однієї сьомої її частини та чотирнадцятої частини її світла.
6. А коли вона отримує одну сьому частину половини свого світла, її світло становить одну сьому частину та половину цього.
7. І вона заходить із сонцем, а коли сонце сходить, місяць сходить разом із ним і отримує половину однієї частини світла, і тієї ночі на початку її ранку, на початку місячного дня, місяць заходить із сонцем і невидимий тієї ночі з чотирнадцятьма частинами та половиною однієї з них.
8. І вона сходить того дня рівно на сьому частину, і виходить, і відступає від сходу сонця, і в свої решту днів вона стає яскравою в решту тринадцяти частин.

РОЗДІЛ 74

1. І я побачив інший шлях, закон для неї, і як згідно з цим законом вона здійснює свій щомісячний оберт.
2. І всіх цих істот мені показав Уріїл, святий ангел, який є їхнім усіма лідером, і їхнє положення, і я записав їхнє положення, як він показав мені, і я записав

їхні місяці такими, якими вони були, і появу їхніх світил, доки не завершилося п'ятнадцять днів.
3. В одній сьомій частині вона завершує все своє світло на сході, і в одній сьомій частині завершує всю свою темряву на заході.
4. А в певні місяці вона змінює свої умови, а в певні місяці обирає свій власний особливий шлях.
5. Через два місяці місяць заходить разом із сонцем: у цих двох середніх порталах — третій і четвертий.
6. Вона йде сім днів, потім повертається і знову повертається через портал, де сходить сонце, і завершує все своє світло: і вона відступає від сонця, і через вісім днів входить у шостий портал, з якого виходить сонце.
7. А коли сонце виходить з четвертих воріт, воно виходить сім днів, доки не вийде з п'ятих і не повернеться знову за сім днів до четвертих воріт і не завершить усе своє світло: і воно відступає і входить у перші ворота за вісім днів.
8. І вона знову повертається через сім днів у четверті ворота, з яких сходить сонце.
9. Так я побачив їхнє положення — як сходили місяці та сідало сонце в ті дні.
10. А якщо додати п'ять років, то сонце матиме надлишок у тридцять днів, і всі дні, що нараховуються йому за один із цих п'яти років, коли вони повні, становлять 364 дні.
11. А надлишок сонця та зірок становить шість днів: за 5 років 6 днів щороку складають 30 днів: і місяць відстає від сонця та зірок на 30 днів.
12. І сонце, і зірки точно відлічують усі роки, щоб вони не просунулися і не відтермінували своє положення ні на один день до вічності; але завершили роки з досконалою справедливістю за 364 дні.
13. У 3 роках 1092 дні, а у 5 роках 1820 днів, отже, у 8 роках 2912 днів.
14. Тільки для місяця дні за 3 роки складають 1062 дні, а за 5 років він відстає на 50 днів: [тобто до суми (1770) потрібно додати (1000 та) 62 дні.]
15. А в 5 роках є 1770 днів, тож для Місяця дні у 8 роках становлять 2832 дні.
16. [Бо за 8 років вона відстає на 80 днів], то всі дні, які вона відстає за 8 років, становлять 80.
17. І рік точно завершено відповідно до їхніх світових станцій та станцій сонця, що піднімається з порталів, через які воно (сонце) сходить і заходить 30 днів.

РОЗДІЛ 75

1. А керівники тисяч, які поставлені над усім творінням і над усіма зірками, також мають справу з чотирма проміжними днями, будучи невіддільними від їхньої посади, згідно з літочисленням року, і вони виконують служіння протягом чотирьох днів, які не враховуються в літочисленні року.
2. І через них люди помиляються в цьому, бо ці світила справді служать на світових станціях, одне в першому порталі, одне в третьому порталі небес, одне в четвертому порталі та одне в шостому порталі, і точність року досягається через його окремі триста шістдесят чотири станції.
3. Бо ознаки, часи, роки та дні показав мені ангел Уриїл, якого Господь слави поставив навіки над усіма світилами небесними, на небі та у світі, щоб вони панували на небесах і були видимі на землі, і були вождями дня та ночі, тобто сонця, місяця та зірок, і всіх службових істот, які обертаються у всіх небесних колісницях.
4. Подібним чином Уріїл показав мені дванадцять дверей, відчинених по колу сонячної колісниці на небі, крізь які пробиваються сонячні промені: і з них тепло розливається по землі, коли вони відчиняються у призначений час.
5. І для вітрів і духу роси, коли вони розкриваються, стоячи відкритими на кінцях небес.
6. Що стосується дванадцяти воріт на небі, на кінцях землі, з яких виходять сонце, місяць і зірки, і всі небесні творіння на сході та на заході.
7. Ліворуч і праворуч від них відкрито багато вікон, і одне вікно у призначений час виробляє тепло, подібно до тих дверей, з яких виходять зірки, як Він їм наказав, і де вони заходять відповідно до їхньої кількості.
8. І я побачив колісниці на небесах, що бігали по світу, над тими порталами, в яких обертаються зірки, що ніколи не заходять.
9. А один більший за всі інші, і саме він проходить через увесь світ.

РОЗДІЛ 76

1. І на краях землі я побачив дванадцять брам, відчинених до всіх кутів неба, з яких виходять вітри та дмуть над землею.
2. Три з них відкриті на небесах, три на заході, три праворуч від неба, і три ліворуч.
3. І три перші — це ті, що зі сходу, і три — з півночі, і три після тих, що ліворуч від півдня, і три із заходу.
4. Через чотири з них виходять вітри благословення та процвітання, а через ці вісім — згубні вітри: коли вони послані, вони несуть руйнування на всю землю та на воду на ній, і на всіх, хто живе на ній, і на все, що у воді та на суші.
5. І перший вітер з цих воріт, який називається східним вітром, виходить через перші ворота, що знаходяться на сході, схиляючись на південь: з них виходять спустошення, посуха, спека та руйнування.
6. А через другі двері посередині приходить те, що належить, і з них приходять дощ, і родючість, і добробут, і роса; а через треті двері, що лежать на північ, приходять холод і посуха.
7. А після них виходять південні вітри через три ворота: через перші з них, що нахиляються на схід, виходить гарячий вітер.
8. А через середній портал поруч із ним виходять запашні запахи, роса та дощ, добробут та здоров'я.
9. А через третю браму, що лежить на заході, виходять роса та дощ, сарана та спустошення.
10. А після них північні вітри: із сьомих воріт на сході йдуть роса та дощ, сарана та спустошення.
11. А з середнього порталу прямо виходять здоров'я, дощ, роса та процвітання; а через третій портал на

заході приходять хмари та іній, сніг та дощ, роса та сарана.
12. А після цих [чотирьох] йдуть західні вітри: через перші ворота, що прилягають до півночі, виходять роса та іній, і холод, і сніг, і мороз.
13. А з середнього порталу виходять роса та дощ, і процвітання, і благословення; а через останній портал, що прилягає до півдня, виходять посуха та спустошення, і пожежа та руйнування.
14. І дванадцять воріт чотирьох сторін неба цим завершені, і всі їхні закони, і всі їхні кари, і всі їхні благодійності я показав тобі, сину мій Мафусаїле.

РОЗДІЛ 77

1. А перша сторона називається сходом, бо вона перша: а друга — півднем, бо туди зійде Всевишній, так, туди в зовсім особливому сенсі зійде Той, Хто благословенний навіки.
2. А західна сторона називається зменшеною, бо там усі світила небесні згасають і заходять.
3. А четверта чверть, що називається північчю, поділена на три частини: перша з них призначена для проживання людей; а друга містить моря води, і безодні, і ліси, і річки, і темряву, і хмари; а третя частина містить сад праведності.
4. Я бачив сім високих гір, вищих за всі гори, що є на землі; звідти виходить іній, і минають дні, пори року та роки.
5. Я бачив на землі сім річок, більших за всі інші річки: одна з них, що тече із заходу, вливає свої води у Велике море.
6. А ці дві річки йдуть з півночі до моря і вливають свої води в Еритрейське море на сході.
7. А решта чотири виходять на північ до свого власного моря, два з них до Еритрейського моря, а два у Велике море і впадають там, а деякі кажуть: у пустелю.
8. Сім великих островів я бачив у морі та на материку: два на материку та п'ять у Великому морі.

РОЗДІЛ 78

1. А імена сонця такі: перше Оржарес, а друге Томас.
2. А місяць має чотири назви: перше ім'я — Асонджа, друге — Ебла, третє — Бенасе, а четверте — Ерае.
3. Це два великі світила: їхнє коло подібне до кола неба, а розмір кола обох однаковий.
4. По колу сонця є сім частин світла, які додаються до нього більше, ніж до місяця, і в певній мірі воно передається, доки сьома частина сонця не вичерпається.
5. І вони сідають і входять у західні ворота, і роблять свій оберт на півночі, і виходять через східні ворота на поверхню неба.
6. А коли сходить місяць, одна чотирнадцята його частина з'являється на небі: світло стає повним у ньому: на чотирнадцятий день він завершує своє світло.
7. І п'ятнадцять частин світла передаються їй до п'ятнадцятого дня, коли її світло завершується, згідно зі знаком року, і вона стає п'ятнадцятьма частинами, а місяць зростає на додавання чотирнадцятих частин.
8. А під час свого спаду місяць зменшується в перший день до чотирнадцяти частин свого світла, в другий день до тринадцяти частин світла, в третій день до дванадцяти, в четвертий день до одинадцяти, в п'ятий день до десяти, в шостий день до дев'яти, в сьомий день до восьми, у восьмий день до семи, в дев'ятий день до шести, в десятий день до п'яти, в одинадцятий день до чотирьох, в дванадцятий день до трьох, в тринадцятий день до двох, в чотирнадцятий день до половини сьомої, а все його решта світла повністю зникає на п'ятнадцятий день.
9. А в деякі місяці місяць має двадцять дев'ять днів, а один раз — двадцять вісім.
10. І Уріїл показав мені інший закон: коли світло передається місяцю, і з якого боку воно передається йому сонцем.
11. Протягом усього періоду, коли місяць зростає у своєму світлі, він передає його собі, коли, перебуваючи проти сонця, протягом чотирнадцяти днів його світло досягає своєї повноти на небі, а коли він освітлений повсюди, його світло досягає своєї повноти на небі.
12. А першого дня вона називається молодиком, бо того дня над нею сходить світло.
13. Вона стає повним місяцем саме в той день, коли сонце заходить на заході, а вночі сходить на сході, і місяць світить усю ніч, поки сонце не зійде навпроти нього, і місяць не стане видимим на тлі сонця.
14. З того боку, звідки виходить світло місяця, він знову згасає, аж поки все світло не зникає, і всі дні місяця не закінчуються, а його окружність порожня, позбавлена світла.
15. І три місяці вона складає з тридцяти днів, і в свій час вона складає три місяці по двадцять дев'ять днів кожен, в яких вона завершує своє зменшення в перший період часу, і в перших воротах протягом ста сімдесяти семи днів.
16. А під час виходу свого вона з'являється на три місяці по тридцять днів, і на три місяці з'являється по двадцять дев'ять днів.
17. Вночі вона з'являється як людина на двадцять днів щоразу, а вдень вона схожа на небо, і в ній немає нічого, крім її світла.

РОЗДІЛ 79

1. А тепер, сину мій, я показав тобі все, і закон усіх зірок на небі завершено.
2. І він показав мені всі ці закони на кожен день, і на кожен період виношування плодів, і на кожен рік, і на його початок, і на порядок, що встановлений для нього на кожен місяць і на кожен тиждень:
3. І спад місяця, який відбувається в шостому порталі: бо в цьому шостому порталі його світло завершується, а після цього починається спад:
4. І спад, який відбувається в перших воротах у їх пору, доки не завершиться сто сімдесят сім днів: обчислюваних тижнями, двадцять п'ять тижнів і два дні.
5. Вона відстає від сонця та порядку зірок рівно на п'ять днів протягом одного періоду, і коли це місце, яке ти бачиш, пройдено.

6. Таке зображення та ескіз кожного світила показав мені архангел Уріїл, їхній лідер.

РОЗДІЛ 80

1. І в ті дні ангел Уріїл відповів і сказав мені: «Ось, я показав тобі все, Еноху, і я відкрив тобі все, щоб ти побачив це сонце та цей місяць, і лідерів зірок на небі, і всіх тих, хто їх обертає, їхні завдання, часи та відправлення».
2. А за днів грішників роки скоротяться, і насіння їхнє запізниться на їхніх землях і полях, і все на землі зміниться і не з'явиться у свій час: і дощ зупиниться, і небо стримає його.
3. І в ті часи плоди землі будуть відставати, і не будуть рости у свій час, і плоди дерев будуть затримані у свій час.
4. І місяць змінить свій порядок і не з'явиться у свій час.
5. І в ті дні сонце з'явиться, і воно мандруватиме ввечері на кінці великої колісниці на заході, і сяятиме яскравіше, ніж відповідає порядку світла.
6. І багато вождів зірок порушать встановлений порядок. І вони змінять свої орбіти та завдання, і не з'являться у призначені їм пори року.
7. І весь порядок зірок буде прихований від грішників, і думки тих, хто на землі, зблудяться щодо них, і вони відвернуться від усіх своїх шляхів, так, вони зблудяться і вважатимуть їх за богів.
8. І зло помножиться на них, і кара прийде на них, щоб знищити всіх.

РОЗДІЛ 81

1. І сказав він мені: «Зверни увагу, Еноху, на ці небесні скрижалі, і прочитай, що на них написано, і відзнач кожен окремий факт».
2. І я спостерігав за небесними скрижалями, і читав усе, що було на них написане, і зрозумів усе, і читав книгу всіх діянь людства та всіх дітей плоті, які будуть на землі до найвіддаленіших поколінь.
3. І одразу ж я благословив великого Господа, Царя слави навіки, що Він створив усі діла світу, і я звеличив Господа за Його терпіння, і благословив Його за дітей людських.
4. І після цього я сказав: «Блаженна людина, яка помирає в праведності та доброті, про яку не написано книги неправди, і над якою не знайдеться день суду».
5. І ті семеро святих привели мене й поставили мене на землі перед дверима мого дому й сказали мені: «Розкажи все своєму синові Мафусаїлу й покажи всім своїм дітям, що жодна людина не є праведною перед Господом, бо Він — їхній Творець».
6. Один рік ми залишимо тебе з твоїм сином, доки ти не даси своїх останніх наказів, щоб ти міг навчати своїх дітей і записувати це для них, і свідчити всім своїм дітям; а на другий рік вони візьмуть тебе з-поміж себе.
7. Нехай буде міцним твоє серце, бо добрі звіщатимуть праведність добрим; праведні з праведними радітимуть і один одного вітатимуть.
8. Грішники ж помруть із грішниками, і відступник загине з відступником.
9. А ті, хто чинить правду, помруть за людські вчинки, і будуть забрані за вчинки безбожних.
10. І в ті дні вони перестали говорити зі мною, і я прийшов до свого народу, благословляючи Господа світу.

РОЗДІЛ 82

1. А тепер, сину мій Мафусаїле, я розповідаю тобі все це та записую для тебе, і я відкрив тобі все, і дав тобі книги про все це. Тож збережи, сину мій Мафусаїле, книги з рук твого батька та подбай про те, щоб ти передав їх поколінням світу.
2. Я дав мудрість тобі та твоїм дітям, і твоїм дітям, які будуть з тобою, щоб вони могли передавати її своїм дітям з покоління в покоління, цю мудрість, яка перевершує їхній розум.
3. І ті, хто це розуміє, не спатимуть, а слухатимуть вухом, щоб пізнати цю мудрість, і вона сподобається тим, хто її споживає, більше, ніж добра їжа.
4. Блаженні всі праведні, благословенні всі ті, хто ходить шляхом праведності і не грішить, як грішники, у відліку всіх своїх днів, у яких сонце перетинає небо, входячи та виходячи з порталів протягом тридцяти днів з головами тисяч порядку зірок, разом з чотирма, що вставлені, що розділяють чотири частини року, що ведуть їх і входять з ними чотири дні.
5. Через них люди будуть помилятися і не враховуватимуть їх у всьому обчисленні року: так, люди будуть помилятися і не розпізнаватимуть їх точно.
6. Бо вони належать до відліку року і справді записані там навіки, один у перших воротах, один у третіх, один у четвертих і один у шостому, а рік завершується за триста шістдесят чотири дні.
7. І розповідь про це точна, і записаний відлік точний; бо світила, місяці, свята, роки та дні показав і відкрив мені Уріїл, якому Господь усього творіння світу підкорив небесне воїнство.
8. І він має владу над днем і ніччю на небі, щоб світло освітлювало людей – сонце, місяць і зірки, і всі сили небесні, що обертаються у своїх кругових колісницях.
9. А ось порядок зірок, що заходять на свої місця, і в свої пори року, свята та місяці.
10. А ось імена тих, хто керує ними, хто стежить за тим, щоб вони входили у свій час, у свій порядок, у свої пори, у свої місяці, у свої періоди панування та на свої посади.
11. Першими входять їхні чотири лідери, які поділяють чотири частини року; а після них дванадцять лідерів чинів, які поділяють місяці; а для трьохсот шістдесяти днів є голови тисяч, які поділяють дні; а для чотирьох проміжних днів є лідери, які розділяють чотири частини року.
12. І ці голови над тисячами розміщені між вождем і вождем, кожен за своїм місцем, але їхні вожді здійснюють розподіл. І ось імена вождів, які ділять чотири частини року, які призначені: Мілкі'ел, Хел'еммелек, Мел'ейал і Нарел.

13. А імена тих, хто їх очолює: Аднарел, Іджасусаел та Еломеел — ці троє йдуть за лідерами орденів,
14. і є один, який слідує за трьома лідерами орденів, що йдуть за тими лідерами станцій, що розділяють чотири частини року.
15. На початку року першим піднімається і править Мелкеджал, якого звуть Там'аїні та сонце, і всі дні його панування, поки він править, становлять дев'яносто один день.
16. І ось ознаки днів, які можна побачити на землі в дні його панування: піт, і спека, і безвітря; і всі дерева приносять плоди, і листя з'являється на всіх деревах, і жнива пшениці, і троянди, і всі квіти, що розпускаються в полі, але дерева зимової пори в'януть.
17. А ось імена вождів, що під ними: Беркаел, Зелебсел та ще один, що був доданий до тисячі, на ім'я Хілуясеф. Дні панування цього вождя закінчилися.
18. Наступним після нього вождем є Хелеммелек, якого називають сяючим сонцем, а всі дні його світла складають дев'яносто один день.
19. А ось ознаки Його днів на землі: спека та посуха, і дерева дозрівають свої плоди, і всі свої плоди стиглі та готові, і вівці паруються та вагітніють, і всі плоди землі збираються, і все, що на полі, і виноградне чавило: це відбувається за днів Його панування.
20. Ось імена, і порядки, і вожді тих тисячників: Гіда'іджал, Ке'ел та Ге'ел, а ім'я голови тисячники, що додається до них, Асфа'ел; і дні його панування закінчилися.

РОЗДІЛ 83

1. А тепер, сину мій Мафусаїле, я покажу тобі всі мої видіння, які я бачив, і розповім їх тобі.
2. Два видіння я бачив, перш ніж одружився, і одне було зовсім не схоже на інше: перше, коли я вчився писати; друге, перш ніж одружився з твоєю матір'ю, коли я побачив жахливе видіння. І щодо них я молився Господу.
3. Я лежав у домі мого діда Магалалеля, коли побачив у видінні, як небо зруйнувалося, відлетіло та впало на землю.
4. І коли воно впало на землю, я побачив, як землю поглинула велика безодня, і гори зависли над горами, і пагорби опускалися на пагорби, і високі дерева були відірвані від своїх стовбурів, і скинуті вниз, і потонули в безодні.
5. І тоді слово впало мені в уста, і я підняв голос свій, щоб голосно кричати, і сказав: «Земля зруйнована!»
6. І розбудив мене мій дід Магалалель, коли я лежав біля нього, і сказав мені: «Чому ти так плачеш, сину мій, і чому ти так голосиш?»
7. І я переповів йому все видіння, яке я бачив, і він сказав мені: «Страшну річ ти бачив, сину мій, і дуже серйозним є твоє видіння-сон щодо таємниць усіх гріхів землі: воно має опуститися в безодню і бути знищене великим руйнуванням».
8. А тепер, сину мій, встань і звернися до Господа слави, оскільки ти віруючий, щоб залишок залишився на землі, і щоб Він не знищив усю землю.
9. Сину мій, з неба все це зійде на землю, і на землі буде велике руйнування.
10. Після цього я встав і молився, благав і благав, і записав свою молитву для поколінь світу, і я покажу все тобі, сину мій Мафусаїле.
11. І коли я спустився вниз і побачив небо, і сонце, що сходить на сході, і місяць, що заходить на заході, і кілька зірок, і всю землю, і все, як Він знав це спочатку, тоді я благословив Господа суду і звеличив Його, бо Він змусив сонце вийти з вікон сходу, і воно зійшло і піднялося на поверхні неба, і вирушило в дорогу, і продовжувало йти шляхом, показаним йому.

РОЗДІЛ 84

1. І я підняв руки свої в праведності та благословив Святого й Великого, і говорив подихом уст моїх і язиком плоті, який Бог створив для дітей плоті людської, щоб вони говорили ними, і Він дав їм дихання, і язик, і уста, щоб вони говорили ними:
2. «Благословенний Ти, Господи, Царю, Великий і могутній у величі Своїй, Господи всього творіння небесного, Царю царів і Богу всього світу. І сила Твоя, і царство, і велич Твоя перебувають навіки віків, і панування Твоє по всі покоління; і всі небеса — престол Твій навіки, а вся земля — підніжок Твоїх ніг навіки віків».
3. Бо Ти створив усе й Ти правиш усім, і ніщо не є надто важким для Тебе, мудрість не відходить від місця Твого престолу і не відвертається від Твоєї присутності. І Ти знаєш, бачиш і чуєш усе, і немає нічого прихованого від Тебе, бо Ти бачиш усе.
4. І тепер ангели Твоїх небес винні у провині, і на людській плоті перебуває Твій гнів аж до великого дня суду.
5. А тепер, о Боже, Господи, Царю Великий, благаю Тебе і благаю Тебе виконати мою молитву, залишити мені потомство на землі, і не знищити всю плоть людську, і не зробити землю безлюдною, щоб настала настало вічне знищення.
6. А тепер, Господи мій, знищ із землі плоть, що викликала Твій гнів, але плоть праведності та правоти зміцни, як рослину вічного насіння, і не ховай обличчя Свого від молитви раба Твого, Господи!

РОЗДІЛ 85

1. А після цього я бачив ще один сон, і я розповім тобі весь його сон, сину мій.
2. І Енох підняв голос свій і сказав до сина свого Метушалаха: «До тебе, сину мій, я звертатимуся: послухай мої слова, прихили вухо своє до сну твого батька».
3. Перш ніж я взяв твою матір Едну, я бачив у видінні на своєму ліжку, і ось вийшов із землі віл, і той віл був білий; а після нього вийшла телиця, а разом з нею вийшли два вілці, один чорний, а інший рудий.
4. І той чорний бик заколов рудого та переслідував його по всій землі, і після цього я більше не міг бачити того рудого бика.

5. Але той чорний бик виріс, і та телиця пішла з ним, і я бачив, що від нього вийшло багато волів, які були схожі на нього та слідували за ним.
6. І та корова, та перша, пішла від першого бика, щоб шукати того рудого, але не знайшла його, і голосила над ним великим голосінням і шукала його.
7. І я дивився, аж поки до неї не прийшов перший бик і не заспокоїв її, і відтоді вона більше не плакала.
8. А після цього вона народила ще одного білого бика, а після нього народила багато биків та чорних корів.
9. І я бачив уві сні, що білий бик також виріс і став великим білим биком, і від Нього вийшло багато білих биків, і вони були схожі на нього. І вони почали породжувати багато білих биків, які були схожі на них, один за одним, навіть багато.

РОЗДІЛ 86

1. І знову я побачив своїми очима, коли спав, і побачив небо вгорі, і ось зірка впала з неба, і зійшла, і почала їсти, і паслася серед тих волів.
2. І після цього я побачив великих і чорних волів, і ось, усі вони змінили свої стійла, пасовища та свою худобу, і почали жити один з одним.
3. І знову я бачив у видінні, і подивився на небо, і ось я побачив багато зірок, що спустилися і кинулися з неба до тієї першої зірки, і вони стали булями серед тієї худоби і паслися з нею серед них.
4. І я подивився на них і побачив, і ось, усі вони випустили свої статеві органи, як коні, і почали покривати корів волів, і всі вони завагітніли та народили слонів, верблюдів та ослів.
5. І всі воли злякалися їх і злякалися їх, і почали кусати зубами, пожирати та колоти рогами.
6. І вони почали ще й пожирати тих волів; і ось усі діти землі почали тремтіти та трястися перед ними та тікати від них.

РОЗДІЛ 87

1. І знову я побачив, як вони почали колоти один одного та пожирати один одного, і земля почала голосно кричати.
2. І я знову звів очі свої до неба, і побачив у видінні, і ось, з неба вийшли істоти, схожі на білих людей: і четверо вийшли з того місця, а з ними троє.
3. І ті троє, що вийшли останніми, схопили мене за руку й підняли мене, геть від поколінь землі, і підняли мене на високе місце, і показали мені вежу, зведену високо над землею, а всі пагорби стали нижчими.
4. І один сказав мені: «Залишайся тут, доки не побачиш усе, що станеться з тими слонами, верблюдами та ослами, і зірками, і волами, і всіма ними».

РОЗДІЛ 88

1. І я побачив одного з тих чотирьох, що вийшли першими, і він схопив ту першу зірку, що впала з неба, і зв'язав її по руках і ногах, і кинув її в безодню: та безодня була вузька, глибока, жахлива та темна.
2. І один з них вихопив меч і дав його тим слонам, верблюдам та ослам: тоді вони почали бити один одного, і вся земля затряслася через них.
3. І коли я дивився у видінні, ось один із тих чотирьох, що вийшли, закидав їх камінням з неба, зібрав і взяв усі великі зірки, чиї статеві органи були подібні до статевих органів коней, зв'язав їх усіх по руках і ногах і кинув їх у безодню земну.

РОЗДІЛ 89

1. І один із тих чотирьох пішов до того білого бика і навчив його таємниці, і той не злякався: він народився биком і став людиною, і збудував собі велику посудину і жив на ній; і три бики жили з ним у тій посудині, і вони були вкриті нею.
2. І знову я звів очі свої до неба і побачив високий дах, на якому було сім водних потоків, і ці потоки з великою кількістю води текли в огорожу.
3. І я знову побачив, і ось, фонтани відкрилися на поверхні тієї великої огорожі, і вода почала підніматися на поверхню, і я побачив ту огорожу, поки вся її поверхня не була покрита водою.
4. І вода, темрява та туман посилювалися над цією територією; і коли я подивився на висоту тієї води, та вода піднялася вище висоти тієї огорожі, і стікала по тій огорожі, і вона стояла на землі.
5. І вся худоба тієї огорожі була зібрана разом, аж поки я не побачив, як вона потонула, була поглинута та загинула в тій воді.
6. Але те судно пливло по воді, а всі воли, слони, верблюди та осли опустилися на дно разом з усіма тваринами, так що я більше не міг їх бачити, і вони не змогли врятуватися, а загинули та потонули в глибині.
7. І знову я бачив у видінні, аж поки ті потоки води не зникли з того високого даху, а прірви землі не зрівнялися, і не відкрилися інші прірви.
8. Тоді вода почала стікати в них, аж поки не стала видимою земля; але та посудина осіла на землі, і темрява розсіялася, і з'явилося світло.
9. Але той білий бик, що став людиною, вийшов з тієї посудини, і три бики з ним, і один з тих трьох був білий, як той бик, а один з них був червоний, як кров, а один чорний: і той білий бик відійшов від них.

10-27. Від смерті Ноя до Виходу.

10. І почали вони виводити польових звірів та птахів, так що виникли різні роди: леви, тигри, вовки, собаки, гієни, кабани, лисиці, білки, свині, соколи, грифи, шуліки, орли та круки; і серед них народився білий бик.
11. І вони почали кусати один одного; але той білий бик, що народився серед них, породив дикого осла, а з ним білого бика, і дикі осли розмножилися.
12. Але той бик, що від нього народився, породив чорного дикого кабана та білу вівцю; а перший породив багато кабанів, але та вівця породила дванадцять овець.
13. А коли ті дванадцять овець виросли, вони віддали одну з них ослам, а ті осли знову віддали ту вівцю вовкам, і та вівця виросла серед вовків.

14. І Господь привів одинадцять овець, щоб жити з ними та пастися з ними серед вовків; і вони розмножилися, і стали великими отарами овець.
15. І вовки почали боятися їх, і гнобили їх, доки не винищили їхніх дитинчат, і не кинули їхніх дитинчат у річку з великою водою. Але ті вівці почали голосно плакати через своїх дитинчат і скаржитися своєму Господу.
16. І вівця, врятована від вовків, втекла й порятувалася до диких ослів; і я бачив, як вівці голосили, плакали та благали свого Господа всіма силами, аж поки той Господь овець не зійшов на голос овець з високої оселі, не прийшов до них і не став пастися.
17. І Він покликав ту вівцю, що втекла від вовків, і говорив з нею про вовків, щоб вона застерегла їх не чіпати овець.
18. І пішли вівці до вовків за словом Господнім, і зустріла їх інша вівця та й пішла з ними, і пішли вони обидві, і ввійшли разом до зграї тих вовків, і розмовляли з ними, і наказували їм відтепер не чіпати овець.
19. І тоді я побачив вовків, і як вони надзвичайно гнобили овець усією своєю силою; і вівці голосно кричали.
20. І прийшов Господь до овець, і вони почали бити тих вовків: і вовки почали голосити; але вівці затихли і зараз же перестали кричати.
21. І я бачив овець, аж поки вони не пішли з-поміж вовків; але очі вовків були засліплені, і ті вовки пішли, переслідуючи овець з усієї своєї сили.
22. І Господь овець пішов з ними, як їхній ватажок, і всі вівці Його йшли за Ним; а обличчя Його було сліпуче, славне та страшне на вигляд.
23. Але вовки почали переслідувати тих овець, аж поки не дісталися до моря.
24. І те море розділилося, і вода стояла перед ними з одного боку та з іншого, і їхній Господь повів їх і став між ними та вовками.
25. А оскільки ті вовки ще не бачили овець, вони пішли в середину того моря, і вовки пішли за вівцями, а ті вовки побігли за ними в те море.
26. І коли вони побачили Господа овець, то кинулися тікати від Його обличчя, але те море зібралося разом і стало таким, яким воно було створене, і вода піднялася і поширилася, аж поки не покрила тих вовків.
27. І я бачив, аж поки всі вовки, що переслідували тих овець, не загинули й не потонули.

28-40. Ізраїль у пустелі, дарування Закону, вхід до Палестини.

28. Але вівці втекли з тієї води та пішли в пустелю, де не було ні води, ні трави; і вони почали відкривати очі свої та бачити; і я побачив Господа овець, який пас їх і давав їм воду та траву, і цю вівцю, яка йшла та вела їх.
29. І та вівця зійшла на вершину тієї високої скелі, і Господь овець послав її їм.
30. І після цього я побачив Господа овець, що стояв перед ними, і Його вигляд був великий, грізний та величний, і всі ті вівці побачили Його та злякалися Його обличчя.
31. І всі вони боялися й тремтіли перед Ним, і вони кричали до тієї вівці, яка була з ними: «Ми не можемо стояти перед нашим Господом і бачити Його».
32. І та вівця, яка їх вела, знову піднялася на вершину тієї скелі, але вівці почали сліпнути та збиватися з дороги, яку він їм показав, але та вівця не знала про це.
33. І Господь овець дуже розгнівався на них, і вівця та дізналася про це, і зійшла з вершини скелі, і підійшла до овець, і знайшла більшу частину з них сліпою та відпалою.
34. І коли вони побачили його, вони злякалися та затремтіли від його присутності, і забажали повернутися до своїх лощів.
35. І та вівця повела з собою інших овець, і підійшла до тих овець, які відпали, і почала їх вбивати; і вівця злякалася її присутності, і таким чином та вівця повернула тих овець, які відпали, і вони повернулися до своїх кошар.
36. І я бачив у цьому видінні, аж поки та вівця не стала людиною і не збудувала дім для Господаря овець, і не поселила всіх овець у тому домі.
37. І я бачив, аж поки ця вівця, яка зустріла ту вівцю, що їх водила, не заснула; і я бачив, аж поки всі великі вівці не загинули, а на їхньому місці не встали малі, і вони прийшли на пасовище, і наблизилися до водного потоку.
38. Тоді та вівця, їхній ватажок, що став людиною, відійшла від них і заснула, і всі вівці шукали її та голосили над нею великим плачем.
39. І я бачив, як вони перестали плакати за тією вівцею та перейшли той потік води, і там повстали дві вівці як ватажки замість тих, хто їх водив, і заснули.
40. І я бачив, аж поки вівці не прийшли до гарного місця, до приємного та славного краю, і я бачив, аж поки ті вівці не наситилися; і той дім стояв серед них у приємному краї.

41-50. Від часів Суддів до будівництва Храму.

41. І іноді їхні очі відкривалися, а іноді сліпли, аж поки не встала інша вівця, не повела їх і не привела їх усіх назад, і їхні очі відкрилися.
42. І собаки, лисиці та кабани почали пожирати тих овець, аж поки Господар овець не вибрав з-поміж них іншу вівцю, барана, який вів їх.
43. І той баран почав бодати з обох боків тих собак, лисиць та диких кабанів, доки не знищив їх усіх.
44. І та вівця, чиї очі відкрилися, побачила того барана, який був серед овець, аж поки не залишила своєї слави і не почала бодати тих овець, топтати їх і поводитися непристойно.
45. І Господь овець послав ягня до іншого ягняти та підняв його до того барана та вождя овець замість того барана, який відмовився від своєї слави.
46. І воно підійшло до нього, і заговорило з ним наодинці, і підняло його до барана, і зробило його князем і вожаком овець; але протягом усього цього ті пси гнобили овець.
47. І перший баран переслідував того другого барана, і той другий баран устав і побіг перед ним; і я бачив, аж поки ті пси не повалили першого барана.

48. І встав той другий баран і повів малих овечок.
49. І ті вівці росли та розмножувалися; але всі собаки, і лисиці, і кабани боялися та втікали від нього, і той баран бодався та вбивав диких звірів, і ті дикі звірі більше не мали жодної влади серед овець і більше нічого у них не грабували. І той баран породив багато овець і заснув; і маленька вівця стала бараном замість нього, і стала князем і ватажком тих овець.
50. І той дім став великий і просторий, і його було збудовано для тих овець. І вежа висока і велика була збудована на домі для Господа овець, і той дім був низький, але вежа була висока і пишна, і Господь овець стояв на тій вежі, і вони принесли перед Ним повний стіл.

51-67. Два царства Ізраїлю та Юдеї до зруйнування Єрусалиму.

51. І знову я побачив тих овець, що вони знову заблукали і пішли багатьма шляхами, і покинули той свій дім, і Господь овець покликав деяких з-поміж овець і послав їх до овець, але вівці почали їх вбивати.
52. І одна з них була врятована і не була вбита, і вона побігла геть і голосно кричала над вівцями; і вони шукали, щоб убити її, але Господь овець врятував її від овець, і привів її до мене, і поселив її там.
53. І багатьох інших овець Він послав до цих овець, щоб свідчити їм і голосити над ними.
54. І після цього я побачив, що коли вони покинули дім Господній та Його вежу, вони повністю відпали, і їхні очі засліпилися; і я побачив Господа овець, як Він чинив багато кровопролиття серед них у їхніх стадах, доки ці вівці не запросили на це кровопролиття і не зрадили Його місце.
55. І Він віддав їх у руки левів, і тигрів, і вовків, і гієн, і в руки лисиць, і всім диким звірам, і ці дикі звірі почали розривати тих овець.
56. І я бачив, що Він покинув той їхній дім та їхню вежу та віддав їх усіх у руки левів, щоб вони роздерли та пожерли їх, у руки всіх диких звірів.
57. І я почав голосно волати щосили, благати Господа овець і розповідати Йому про овець, що їх пожирали всі дикі звірі.
58. Але Він залишався незворушним, хоч і бачив це, і радів, що їх пожирали, ковтали та обкрадали, і залишав їх на пожирання в руках усіх звірів.
59. І покликав Він сімдесят пастирів, і передав їм тих овець, щоб вони їх пасти, і сказав Він пастирям та їхнім товаришам: «Нехай кожен із вас пасе овець і надалі, і нехай виконує все, що Я вам накажу.
60. І Я передам їх вам належним чином переліченими, і скажу вам, яких із них слід знищити, — і знищіть їх ви». І Він віддав їм тих овець.
61. І покликав Він іншого та й промовив до нього: «Спостерігай і запам’ятовуй усе, що пастухи зроблять з тими вівцями, бо вони вигублять їх більше, ніж Я їм наказав».
62. І кожен надмірний злочин і руйнування, які будуть вчинені пастухами, запишіть, скільки вони знищать за моїм наказом, а скільки за власною примхою: запишіть проти кожного окремого пастуха все руйнування, яке він чинить.
63. І прочитайте переді мною число, скільки вони знищують, і скільки вони віддають на знищення, щоб це було мені свідченням проти них, і щоб я знав кожен вчинок пастирів, щоб я міг зрозуміти та побачити, що вони роблять, чи дотримуються вони Моїх наказів, які Я їм наказав, чи ні.
64. Але вони не знатимуть цього, і ти не будеш їм про це розповідати, ані застерігати їх, а лише запишеш проти кожного окремо все знищення, яке пастухи чинять кожен у свій час, і викладеш усе це переді мною».
65. І я бачив, аж поки ті пастухи не почали пастися у свій час, і вони почали вбивати та нищити більше, ніж їм було наказано, і вони віддали тих овець у руки левів.
66. І леви й тигри з'їли й поглинули більшу частину тих овець, а дикі кабани з'їли разом з ними; і вони спалили ту вежу та зруйнували той будинок.
67. І я дуже засумував через ту вежу, бо той будинок овець був зруйнований, і після цього я не міг бачити, чи входили ті вівці до того будинку.

68-71. Перший період ангельських правителів — від зруйнування Єрусалима до повернення з полону.

68. І пастухи та їхні спільники віддали тих овець усім диким звірам, щоб вони їх пожерли, і кожен з них отримав свого часу певну кількість: було записано іншим у книзі, скільки кожен з них знищив.
69. І кожен з них убив і знищив набагато більше, ніж було призначено; і я почав плакати та голосити за тих овець.
70. І так у видінні я бачив того, хто писав, як він записував кожного, кого знищили ті пастухи, день у день, і виносив, і клав, і показував всю книгу Господу овець – навіть усе, що вони зробили, і все, що кожен з них знищив, і все, що вони віддали на знищення.
71. І книга була прочитана перед Господом овець. Він узяв книгу з його руки, прочитав її, запечатав і поклав.

72-77. Другий період — від часів Кіра до часів Александра Македонського.

72. І одразу ж я побачив, як пастухи пасли дванадцять годин, і ось троє з тих овець повернулися назад, прийшли, увійшли та почали відбудовувати все, що обвалилося на тому будинку; але кабани намагалися їм перешкодити, але не змогли.
73. І вони знову почали будувати, як і раніше, і вони звели ту вежу, і вона була названа Високою вежею; і вони знову почали ставити стіл перед вежею, але весь хліб на ньому був забруднений і нечистий.
74. І щодо всього цього очі тих овець засліпилися, так що вони не бачили, і очі їхніх пастухів також; і вони видавали їх у великій кількості своїм пастухам на знищення, і ті топтали овець ногами та пожирали їх.
75. І Господь овець залишався незворушним, аж поки всі вівці не розійшлися по полю та не змішалися з ними, і вони не врятували їх від рук звірів.

76. І той, хто написав книгу, виніс її, показав її та прочитав перед Господом овець, і благав Його за них, і благав Його за них, показуючи Йому всі діяння пастирів, і свідчивши перед Ним проти всіх пастирів.
77. І, взявши справжню книгу, поклав її поруч із Ним і відійшов.

РОЗДІЛ 90

1-5. Третій період -- від Александра Македонського до греко-сирійського панування.

1. І я бачив, як тридцять п'ять пастухів таким чином взялися за пастухів, і вони окремо завершили свої періоди, як і перший; а інші взяли їх у свої руки, щоб пасти їх протягом їхнього періоду, кожен пастух у свій власний період.
2. І після цього я побачив у своєму видінні всіх птахів небесних, що злітали: орлів, грифів, повітряних зміїв, круків; але орли вели всіх птахів; і вони почали пожирати тих овець, виколювати їм очі та пожирати їхню плоть.
3. І вівці кричали, бо птахи пожирали їхнє тіло, а я дивився та плакав уві сні за тим пастухом, який пас овець.
4. І я бачив, як ці вівці були пожерті собаками, орлами та шуліками, і не залишилося на них ні плоті, ні шкіри, ні сухожиль, аж поки не залишилися там лише їхні кістки: і їхні кістки також попадали на землю, і овець стало мало.
5. І я бачив, аж поки двадцять три не взялися за випас і не завершили за свої різні періоди п'ятдесят вісім разів.

6-12. Четвертий період — від греко-сирійського панування до повстання Маккавеїв.

6. Але ось, ті білі вівці народили ягнят, і вони почали відкривати очі, бачити та кликати до овець.
7. Так, вони кликали до них, але ті не слухали того, що вони їм говорили, а були надзвичайно глухі, і їхні очі були дуже сліпі.
8. І я бачив у видінні, як круки налетіли на тих ягнят, схопили одне з них, розтерзали овець і пожерли їх.
9. І я бачив, аж поки на тих ягнятах не виросли роги, а круки скинули свої роги; і я бачив, аж поки в однієї з тих овець не виріс великий ріг, і відкрилися їхні очі.
10. І воно подивилося на них, і їхні очі відкрилися, і воно почало кричати до овець, і барани побачили його, і всі побігли до нього.
11. І попри все це, орли, стерв'ятники, круки та шуліки все ще розривали овець, налітали на них і пожирали їх: вівці все ще мовчали, а барани голосили та кричали.
12. І ті круки боролися й боролися з ним і намагалися повалити його ріг, але вони не мали над ним влади.

13-19. Останній напад язичників на євреїв (де 13-15 та 16-18 є дублетами).

13. І я бачив, аж поки не прийшли пастухи, орли, стерв'ятники та шуліки, і вони кричали крукам, щоб вони зламали ріг тому барану, і вони билися та билися з ним, а він бився з ними та кликав, щоб прийшла його допомога.
14. І я бачив, аж поки той чоловік, який записав імена пастухів і приніс вівцю до присутності Господаря, не прийшов і не допоміг їй і не показав їй усе: він зійшов, щоб допомогти тому овну.
15. І я бачив, аж поки Господь овець не прийшов до них у гніві, і всі, хто бачив Його, повтікали, і всі вони впали в Його тінь від обличчя Його.
16. Усі орли, і стерв'ятники, і круки, і шуліки зібралися разом, а з ними прийшли всі вівці поля, так, усі вони зійшлися разом і допомагали один одному зламати ріг барана.
17. І я бачив того чоловіка, який написав книгу за наказом Господа, аж поки він не відкрив ту книгу про знищення, яке вчинили ті дванадцять останніх пастирів, і не показав, що вони знищили набагато більше, ніж їхні попередники, перед Господом овець.
18. І я бачив, аж поки Господь овець не прийшов до них і не взяв у руку Свою палицю гніву Свого, і не вдарив землю, і земля розкололась, і всі звірі та всі птахи небесні попадали з-поміж тих овець, і були поглинуті землею, і вона покрила їх.
19. І я бачив, аж поки вівцям не було дано великого меча, і вівці кинулися на всіх польових звірів, щоб убити їх, і всі звірі та птахи небесні повтікали від їхнього обличчя.

20-27. Суд над занепалими ангелами, пастирями та відступниками.

20. І я бачив, аж поки не був поставлений престол у приємній землі, і Господь овець сів на ньому, а інший взяв запечатані книги та відкрив ці книги перед Господом овець.
21. І Господь покликав тих чоловіків, сімох перших білих, і наказав їм принести перед Нього, починаючи з першої зірки, яка вела шлях, усі зірки, чиї статеві органи були подібні до статевих органів коней, і вони принесли їх усіх перед Нього.
22. І сказав Він тому чоловікові, який писав перед Ним, будучи одним із тих семи білих, і сказав йому: «Візьми тих сімдесят пастирів, яким Я передав овець, і які, взявши їх на власний розсуд, зарізали більше, ніж Я їм наказав».
23. І ось, я бачив, що всі вони були зв'язані, і всі вони стояли перед Ним.
24. І суд відбувся спочатку над зірками, і їх судили, і визнали винними, і вони пішли до місця осуду, і їх кинули в безодню, повну вогню та полум’я, і повну вогняних стовпів.
25. І тих сімдесят пастухів судили та визнали винними, і їх кинули в ту вогняну безодню.
26. І я побачив тоді, як посеред землі відкрилася подібна безодня, повна вогню, і привели тих сліпих овець, і всіх їх судили, визнали винними та кинули в цю вогняну безодню, і вони згоріли; ця безодня була праворуч від того дому.
27. І я бачив, як горять ті вівці та їхні кістки.

28-38. Новий Єрусалим, навернення язичників, що залишилися живими, воскресіння праведників, Месія.

28. І я стояв, щоб подивитися, поки вони не знесли той старий будинок; і не забрали всі колони, і всі балки та прикраси будинку були одночасно зняті разом з ним, і вони винесли його та поклали його на місці на півдні землі.
29. І я бачив, аж поки Господь овець не привів нового дому, більшого та вищого за перший, і не поставив його на місці першого, що мав складене пиво: усі його колони були нові, і його прикраси були нові та більші за ті, що були в першому, старому, який Він забрав, і всі вівці були в ньому.
30. І я бачив усіх овець, що залишилися, і всіх звірів на землі, і всіх птахів небесних, що падали ниць і кланялися тим вівцям, благали їх і слухалися їх у всьому.
31. А потім ті троє, що були одягнені в біле, схопили мене за руку, що підняли мене раніше, і рука того барана також схопила мене, вони підняли мене і поставили мене серед тих овець, перш ніж відбувся суд.
32. А ті вівці були всі білі, а вовна їхня була густа та чиста.
33. І все, що було знищено та розсіяно, і всі звірі польові, і всі птахи небесні, зібралися в тому домі, і Господь овець зрадів великою радістю, бо всі вони були добрі та повернулися до Його дому.
34. І я бачив, аж поки вони не поклали той меч, який був даний вівцям, і не принесли його назад у дім, і він був запечатаний перед присутністю Господа, і всі вівці були запрошені в той дім, але він їх не затримав.
35. І відкрилися очі всіх них, і вони побачили добро, і не було між ними жодного, хто б не бачив.
36. І я побачив, що той дім був великий, просторий і дуже повний.
37. І я побачив, що народився білий тель, з великими рогами, і всі звірі польові та всі птахи небесні боялися його та благали його весь час.
38. І я бачив, аж поки всі їхні покоління не перетворилися, і всі вони стали білими биками; а перший серед них став ягням, а ягня те стало великою твариною і мало великі чорні роги на голові; і Господь овець радів за нього та за всіх биків. 39. І я заснув серед них; і я прокинувся і побачив усе.
40. Це видіння, яке я бачив уві сні, і прокинувся, і благословив Господа правди, і прославив Його.
41. Тоді я заплакав великим плачем, і сльози мої не зупинилися, аж поки я не міг більше терпіти: коли я побачив, вони лилися через те, що я бачив; бо все прийде і здійсниться, і всі діяння людей у їхньому порядку були показані мені.
42. Тієї ночі я згадав перший сон, і через нього я заплакав і збентежився, бо бачив те видіння.

РОЗДІЛ 91

1. «А тепер, сину мій, Мефусаїле, поклич до мене всіх братів своїх, і збери до мене всіх синів матері своєї, бо слово кличе мене, і дух виливається на мене, щоб я показав вам усе, що спіткає вас навіки».
2. І тоді Мафусаїл пішов і покликав до себе всіх своїх братів та зібрав свою родичу.
3. І він звернувся до всіх дітей праведності та сказав: «Слухайте, сини Еноха, всі слова вашого батька, і уважно прислухайтеся до голосу моїх уст. Бо я закликаю вас і кажу вам, улюблені: Любіть праведність і ходіть нею».
4. І не наближайтеся до праведності з двоїстим серцем, і не спілкуйтеся з двоїстими серцем, але ходіть у праведності, сини мої. І вона поведе вас добрими стежками, і праведність буде вашим супутником.
5. Бо я знаю, що на землі зросте насильство, і велика кара буде виконана на землі, і вся беззаконня прийде до кінця. Так, воно буде відрубане від свого коріння, і вся його структура буде зруйнована.
6. І знову беззаконня буде доконане на землі, і всі діла беззаконня та насильства, і переступи помножаться подвійно.
7. А коли гріх, неправда та богохульство помножаться, насильство в усіляких вчинках, відступництво, переступ та нечистота помножаться, тоді велика кара зійде з неба на всіх цих, і святий Господь вийде з гнівом та карою, щоб суд звершити на землі.
8. У ті дні насильство буде вирване з корінням, і коріння неправди разом з обманом, і вони будуть знищені з-під неба.
9. І всі ідоли язичників будуть покинуті, а храми спалені вогнем, і вони усунуть їх з усієї землі, і вони будуть кинуті на суд вогню, і загинуть у гніві та в тяжкому суді навіки.
10. І праведні прокинуться від сну свого, і мудрість встане, і буде дана їм.
11. А після того коріння неправди буде вирубане, а грішники будуть знищені мечем... будуть винищені з-поміж хулителів на кожному місці, і ті, хто замишляє насильство та хто чинить богозневагу, загинуть від меча.
12. А по ньому буде інший, восьмий тиждень, тиждень праведності, і меч буде даний йому, щоб праведний суд був здійснений над гнобителями, і грішники будуть віддані в руки праведників.
13. І наприкінці його вони здобудуть домів завдяки своїй праведності, і дім буде збудований для Великого Царя у славі навіки,
14. І все людство зверне свій погляд на шлях праведності. А після цього, на дев'ятому тижні, праведний суд буде явлений усьому світові, і всі діла безбожних зникнуть з усієї землі, і світ буде записаний на знищення.
15. А після цього, на десятому тижні сьомої частини, буде великий вічний суд, на якому Він здійснить помсту серед ангелів.
16. І перше небо відійде й мине, і з’явиться нове небо, і всі сили небесні дадуть семикратне світло.
17. А після цього буде багато тижнів без числа навіки, і всі будуть у доброті та праведності, і гріх більше не згадуватиметься навіки.
18. А тепер Я розповідаю вам, сини мої, і показую вам стежки праведності та стежки насильства. Так, Я знову покажу їх вам, щоб ви знали, що станеться.

19. А тепер послухайте мене, сини мої, і ходіть стежками правди, і не ходіть стежками насильства, бо всі, хто ходить стежками неправди, загинуть навіки.

РОЗДІЛ 92

1. Книга, написана Енохом – Енох справді написав це повне вчення мудрості, яке хвалять усі люди і є суддею всієї землі для всіх моїх дітей, які житимуть на землі. І для майбутніх поколінь, які будуть дотримуватися праведності та миру.
2. Нехай не тривожиться дух ваш через часи, бо Святий і Великий призначив дні для всього.
3. І праведник встане зі сну, встане та й піде стежками правди, і вся його стежка та життя будуть у вічній доброті та благодаті.
4. Він буде милостивий до праведного і дасть йому вічну праведність, і Він дасть йому силу, щоб він був обдарований добром та праведністю. І він ходитиме у вічному світлі.
5. І гріх зникне в темряві навіки, і більше не буде видно з того дня навіки.

РОЗДІЛ 93

1. І після цього Енох і дав, і почав переповідати з книг. І Енох сказав: «Щодо дітей праведності та обраних світу, і щодо рослини праведності, я скажу це, так, я, Енох, сповіщу це вам, сини мої:
2. Згідно з тим, що явилося мені в небесному видінні, і що я пізнав через слово святих ангелів, і навчився з небесних скрижалей.
3. І Енох почав розповідати з книг і сказав: «Я народився сьомого числа першого тижня, поки ще існували суд і праведність».
4. А після мене другого тижня постане велике беззаконня, і виросте обман; і в ньому буде перший кінець. І в ньому людина буде спасенна; а після його закінчення виросте беззаконня, і буде дано закон для грішників.
5. А після цього, на третьому тижні, після його завершення, людина буде обрана як рослина праведного суду, і її потомство стане рослиною праведності навіки.
6. А після цього, на четвертому тижні, на його кінці, будуть видіння святих і праведних, і закон для всіх поколінь, і охорона буде встановлена для них.
7. А після цього, на п'ятому тижні, після його завершення, Дім слави та панування буде збудований навіки.
8. А після цього, на шостому тижні, всі, хто живе в ньому, осліпнуть, і серця всіх їх безбожно покинуть мудрість. І в ньому підніметься людина; і після його завершення дім панування буде спалений вогнем, і весь рід обраного кореня буде розсіяний.
9. А після цього, на сьомому тижні, постане відступницьке покоління, і багато буде його вчинків, і всі його вчинки будуть відступницькими.
10. І на його завершенні будуть обрані, Обрані праведники з вічної рослини праведності, Щоб отримати семикратне повчання щодо всього Його творіння.
11. Бо хто ж із усіх дітей людських здатний чути голос Святого, не стривожений? І хто може осягнути Його думки? І хто може споглядати всі діла небесні?
12. І як може бути той, хто міг би споглядати небеса, і хто може зрозуміти небесні речі та побачити душу чи дух і розповісти про це, або піднятися та побачити всі їхні цілі та думати про них чи чинити подібно до них?
13. І хто з усіх людей міг би знати, яка ширина та довжина землі, і кому було показано міру всіх їх?
14. Чи є хтось, хто міг би розпізнати довжину неба та його висоту, на чому воно ґрунтується, і яка кількість зірок, і де спочивають усі світила?

РОЗДІЛ 94

1. А тепер кажу вам, сини мої, любіть правду та ходіть нею, бо стежки правди гідні прийняття, а стежки неправди раптово будуть знищені та зникнуть.
2. І деяким людям покоління відкриються стежки насильства та смерті, і вони триматимуться від них осторонь і не підуть за ними.
3. А тепер кажу вам, праведникам: Не ходіть стежками беззаконня, ані стежками смерті, і не наближайтеся до них, щоб вам не загинути.
4. Шукайте ж і оберіть собі праведність та вибране життя, і ходіть стежками миру, і будете жити й процвітати.
5. І міцно тримайте мої слова в думках ваших сердець, і не дозвольте їм стертися з ваших сердець, бо я знаю, що грішники спокушають людей благати мудрість лихим шляхом, щоб не знайшлося для неї місця, і жодна спокуса не зникла.
6. Горе тим, хто будує беззаконня та гноблення, і кладе обман як основу, бо вони будуть раптово повалені, і не матимуть спокою.
7. Горе тим, хто будує свої доми в гріху, бо з усіх своїх підвалин вони будуть повалені, і від меча потраплять. А ті, хто набуває золота та срібла на суд, раптово загинуть.
8. Горе вам, багатії, бо ви покладалися на багатство своє, і від багатства свого ви відступите, бо не пам’ятали Всевишнього за днів багатства вашого.
9. Ви вчинили богохульство та неправду і приготувалися до дня забою, і дня темряви, і дня великого суду.
10. Так говорю я та сповіщаю вам: Той, Хто створив вас, понищить вас, і не буде співчуття до вашого падіння, і ваш Творець буде радіти вашій погибелі.
11. А праведники твої в ті дні будуть наругою для грішників та безбожних.

РОЗДІЛ 95

1. О, якби мої очі були хмарою водною, щоб я міг плакати над вами, і проливати сльози свої, немов хмару водну, щоб я міг заспокоїтися від горя серця свого!
2. Хто дозволив вам чинити зневагу та зло? Тож суд спіткає вас, грішників.

3. Не бійтеся грішників, праведні, бо Господь знову віддасть їх у ваші руки, щоб ви могли судити їх за вашим бажанням.
4. Горе вам, хто випалює анафеми, які неможливо скасувати! Тому зцілення буде далеке від вас через ваші гріхи.
5. Горе вам, хто відплачує ближньому своєму злом, бо вам відплатять за вашими ділами.
6. Горе вам, свідкам брехливим, і тим, хто зважує несправедливість, бо раптово ви загинете.
7. Горе вам, грішники, бо ви переслідуєте праведників; бо вас видадуть і переслідуватимуть за несправедливість, і важким буде її ярмо на вас.

РОЗДІЛ 96

1. Сподійтеся, праведні, бо грішники раптово загинуть перед вами, і ви будете панувати над ними за вашим бажанням.
2. І в день скорботи грішників ваші діти злетять і піднімуться, немов орли, і вище за грифів буде ваше гніздо, і ви зійдете і увійдете в щілини землі, і в розколини скель навіки, немов кролики, перед неправедними, і сирени зітхатимуть через вас і плакатимуть.
3. Тож не бійтеся, ви, що страждали; бо зцілення буде вашою долею, і яскраве світло просвітить вас, і голос спокою ви почуєте з неба.
4. Горе вам, грішники, бо багатство ваше робить вас праведниками, але ваші серця викривають вас у грішності, і це буде свідченням проти вас, нагадуванням про ваші злі вчинки.
5. Горе вам, що пожираєте найкращу пшеницю та п'єте вино з великих чаш, та топчете покірних своєю силою!
6. Горе вам, що п'єте воду з кожного джерела, бо раптово ви зів'янете та засохнете, бо покинули ви джерело життя.
7. Горе вам, хто чинить неправду, обман та богозневагу! Це буде вам нагадуванням про зло.
8. Горе вам, могутні, що всією силою гнобите праведників, бо день вашої погибелі надходить. У ті дні багато й добрих днів настане для праведників – у день вашого суду.

РОЗДІЛ 97

1. Вірте, праведні, що грішники стануть ганьбою і загинуть у день неправди.
2. Хай буде відомо вам, грішники, що Всевишній пам’ятає про вашу погибель, і ангели небесні радіють вашій погибелі.
3. Що ви будете робити, грішники, і куди втечете в день суду, коли почуєте голос молитви праведників?
4. Так, ви будете подібні до них, проти яких це слово буде свідченням: «Ви були товаришами грішників».
5. І в ті дні молитва праведних дійде до Господа, і для вас настануть дні суду вашого.
6. І всі слова вашої неправедності будуть прочитані перед Великим Святим, і ваші обличчя будуть покриті соромом, і Він відкине кожен чин, що ґрунтується на неправедності.
7. Горе вам, грішники, що живете посеред океану та на суші, чия пам'ять — зло для вас.
8. Горе вам, хто здобуває срібло та золото неправдою та каже: «Ми збагатилися багатством і маємо майно, і здобули все, чого бажали».
9. А тепер зробимо те, що ми задумали: бо ми зібрали срібла, і багато хліборобів у наших домах. А наші комори повні, немов водою,
10. І немов вода, ваша брехня потече, бо багатство ваше не втримається, а швидко підніметься від вас, бо ви все це набули неправдою, і будете віддані великому прокляттю.

РОЗДІЛ 98

1. А тепер клянусь вам, мудрим і нерозумним, Бо ви матимете різноманітний досвід на землі.
2. Бо ви, чоловіки, одягнете більше прикрас, ніж жінка, і кольоровий одяг більше, ніж дівчина; у царстві, у пишноті та могутності, у сріблі, у золоті та в пурпурі, і в славі та в їжі вони розливатимуться, як вода.
3. Тому їм бракуватиме вчення та мудрості, і вони загинуть разом із своїм майном; і з усією своєю славою та пишнотою, і в ганьбі, і в різанині, і в великій злиднях, їхній дух буде повкиданий у вогняну піч.
4. Клянуся вам, грішники, що як гора не стала рабом, а пагорб не став служницею жінки, так і гріх не посланий на землю, але людина сама його створила, і під великим прокляттям упадуть ті, хто його чинить.
5. І жінці не дано безпліддя, але через діяння власних рук вона помирає бездітною.
6. Я клявся вам, грішники, Святим Великим, що всі ваші злі вчинки виявлені на небесах, і що жодне з ваших утисків не приховане та не приховане.
7. І не думай у своєму дусі, і не кажи у своєму серці, що ти не знаєш і що ти не бачиш, що кожен гріх щодня записується на небесах у присутності Всевишнього.
8. Відтепер ви знаєте, що все ваше утиск, яким ви його тиснете, записується щодня аж до дня вашого суду.
9. Горе вам, безумці, бо через вашу глупоту ви загинете, і ви грішите проти мудрих, і тому не буде вам добра доля.
10. А тепер знайте, що ви готові до дня знищення: тому не сподівайтеся жити, грішники, бо ви підете і помрете; бо ви не знаєте викупу; бо ви готові до дня великого суду, до дня скорботи та великого сорому для ваших духів.
11. Горе вам, впертим серцем, що чините беззаконня та їсте кров! Звідки у вас добрі речі, щоб їсти, пити та насичуватися? З усіх добрих речей, які Господь Всевишній дав удосталь на землі, тому не матимете ви спокою.
12. Горе вам, що любите діла неправі! Навіщо ви сподіваєтеся добра для себе? Знайте, що ви будете віддані в руки праведників, і вони відріжуть вам шиї та вб'ють вас, і не матимуть до вас милосердя.
13. Горе вам, що радієте з горя праведників, бо для вас не викопають могилу.
14. Горе вам, хто нехтує словами праведника, бо не матимете надії на життя.

15. Горе вам, хто записує брехливі та безбожні слова, бо вони записують свою брехню, щоб люди, чуючи її, чинили безбожно зі своїм ближнім.
16. Тому вони не матимуть спокою, а помруть наглою смертю.

РОЗДІЛ 99

1. Горе вам, хто чинить безбожність і хвалиться брехнею та звеличує її: ви загинете, і щасливого життя не буде у вас.
2. Горе тим, хто перекручує слова правди, порушує вічний закон і перетворюється на те, чим не був, на грішників! Їх потопчуть на землі.
3. У ті дні, праведні, приготуйтеся підносити ваші молитви як пам'ятку, і покладіть їх як свідчення перед ангелами, щоб вони поклали гріх грішників на пам'ять перед Всевишнім.
4. У ті дні народи збуряться, і родини народів повстануть у день знищення.
5. І в ті дні злиденні вийдуть і заберуть своїх дітей, і покинуть їх, щоб їхні діти загинули через них. І покинуть вони своїх дітей, що ще сосуть, і не повернуться до них, і не змилуються над своїми коханими.
6. І знову клянусь вам, грішники, що гріх уготований на день невпинного кровопролиття.
7. А ті, хто поклоняється камінню та ідолам із золота, срібла, дерева, каменю та глини, і ті, хто поклоняється нечистим духам та демонам, і всіляким ідолам не за знанням, не отримають від них жодної допомоги.
8. І стануть вони безбожними через глупоту своїх сердець, і їхні очі осліпнуть через страх їхніх сердець та через видіння у снах їхніх.
9. Через це вони стануть безбожними та страшними, бо всі свої діла вони зроблять у неправді та поклоняться каменю, тому миттєво загинуть.
10. Але в ті дні блаженні всі, хто приймає слова мудрості та розуміє їх, і стежки Всевишнього береже, і ходить стежкою правди Його, і не стає безбожним з безбожними, бо вони будуть спасенні.
11. Горе вам, що поширюєте зло на своїх ближніх, бо ви будете вбиті в Шеолі.
12. Горе вам, хто чинить обманливе та неправдиве, і тим, хто сіє гіркоту на землю, бо від цього вони будуть повністю знищені.
13. Горе вам, хто будує свої будинки тяжкою працею інших, і всі їхні будівельні матеріали — цеглина та каміння гріха; кажу вам, що не матимете ви спокою.
14. Горе тим, хто відкидає міру та вічну спадщину своїх батьків, і чиї душі йдуть за ідолами, бо не матимуть вони спокою.
15. Горе тим, хто чинить беззаконня та допомагає гнобленню, і вбиває своїх ближніх аж до дня великого суду.
16. Бо Він скине вашу славу, і наведе горе на ваші серця, і розпалить Свій лютий гнів, і всіх вас винищить мечем; і всі святі та праведні згадають ваші гріхи.

РОЗДІЛ 100

1. І в ті дні в одному місці батьки разом із синами будуть побиті, і брати один з одним падатимуть смертю, аж поки потоки не потечуть їхньою кров'ю.
2. Бо людина не стримає руки своєї, щоб не вбити синів своїх та синів синів своїх, і грішник не стримає руки своєї від брата свого шанованого: від світанку до заходу сонця вони будуть убивати один одного.
3. І кінь підійметься до грудей у крові грішників, а колісниця зануриться під воду до самої своєї висоти.
4. У ті дні ангели зійдуть у таємні місця та зберуть докупи всіх, хто скоїв гріх. І Всевишній повстане в день суду, щоб здійснити великий суд над грішниками.
5. І над усіма праведними та святими Він поставить охоронців з-поміж святих ангелів, щоб вони охороняли їх, як зіницю ока, доки Він не покладе край усьому беззаконню та всьому гріху, і хоч праведники сплять довгим сном, їм нема чого боятися.
6. І тоді діти землі побачать мудрих у безпеці, і зрозуміють усі слова цієї книги, і пізнають, що їхнє багатство не зможе спасти їх у поваленні їхніх гріхів.
7. Горе вам, грішники, у день великої скорботи, що гнобите праведників і палите їх вогнем! Вам буде віддано за вашими ділами.
8. Горе вам, вперті серцем, що замишляєте зло! Тому на вас настане страх, і не буде кому допомогти вам.
9. Горе вам, грішники, за слова ваших уст і за діяння ваших рук, що їх вчинила ваша безбожність, у полум'ї палахкійшому, гіршому за вогонь, ви згорите.
10. І тепер знайте, що Він запитає ангелів про ваші діяння на небі, сонця, місяця та зірок про ваші гріхи, бо на землі ви чините суд над праведниками.
11. І Він покличе на свідчення проти вас усю хмару, і імлу, і росу, і дощ, бо все це буде стримано через вас, щоб не сходити на вас, і вони пам'ятатимуть про ваші гріхи.
12. А тепер даруйте дощу, щоб він не стримувався від падіння на вас, а також росі, коли вона отримала від вас золото та срібло, щоб вона могла сходити.
13. Коли на вас впаде іній та сніг з їхньою холоднечею, і всі снігові бурі з усіма їхніми карами, то в ті дні ви не зможете встояти перед ними.

РОЗДІЛ 101

1. Спостерігайте за небом, сини небесні, і за кожним ділом Всевишнього, і бійтеся Його, і не чиніть зла перед Його присутністю.
2. Якщо Він зачиняє небесні отвори і стримує дощ і росу від падіння на землю через вас, що ж ви тоді зробите?
3. І якщо Він пошле на вас Свій гнів за ваші вчинки, ви не зможете благати Його, бо ви говорили горді та зухвалі слова проти Його праведності, тому не матимете ви миру.
4. Хіба ви не бачите моряків на кораблях, як їхні кораблі хитаються хвилями, трясуться вітрами та зазнають великого лиха?

5. І тому вони бояться, бо все їхнє дорогоцінне майно йде з ними в море, і мають лихі передчуття в серці, що море поглине їх, і вони загинуть у ньому.
6. Хіба все море та всі його води, і всі його рухи не є ділом Всевишнього, і хіба Він не встановив межі його діянням і не замкнув його піском?
7. І від Його докору воно злякається та висихає, і вся риба його гине, і все, що в ньому; але ви, грішники, що на землі, не боїтеся Його.
8. Хіба ж не Він створив небо й землю та все, що в них? Хто дав розум і мудрість усьому, що рухається на землі й у морі?
9. Хіба моряки кораблів не бояться моря? А грішники не бояться Всевишнього.

РОЗДІЛ 102

1. У ті дні, коли Він нашле на вас лютий вогонь, куди ви втечете, і де знайдете ви спасіння? І коли Він виголосить проти вас Своє слово, чи не злякаєтеся ви та не злякаєтеся?
2. І всі світила будуть налякані великим страхом, і вся земля буде налякана, затремтіти та стривожена.
3. І всі ангели виконають їхні накази, І намагатимуться сховатися від присутності Великої Слави, І діти землі затремтять і здригнуться; І ви, грішники, будете прокляті навіки, І не матимете ви спокою.
4. Не бійтеся, душі праведних, і майте надію ви, що померли в праведності.
5. І не сумуй, якщо душа твоя в горі зійшла до Шеолу, і що тіло твоє в житті твоєму не поводилося за твоєю добротою, але чекай дня суду грішників, і дня прокляття та покарання.
6. І все ж, коли ви помираєте, грішники говорять над вами: «Як помираємо ми, так помирають і праведники, і яку користь вони отримують від своїх діянь?»
7. Дивіться, як і ми, так і вони помирають у горі та темряві, І що мають вони більше, ніж ми? Відтепер ми рівні.
8. І що вони отримають і що побачать навіки? Ось, вони також померли, і відтепер навіки не побачать світла».
9. Кажу вам, грішники, що ви задоволені тим, що їсте та п'єте, грабуєте та грішите, роздягаєте людей догола, набуваєте багатства та бачите добрі дні.
10. Чи бачили ви праведників, як спіткає їх кінець, що жодного насильства не знайдеться в них аж до їхньої смерті?
11. «Однак вони загинули й стали такими, ніби їх і не було, а їхні духи зійшли до Шеолу в стражданнях».

РОЗДІЛ 103

1. Тож тепер клянусь тобі, праведнику, славою Великого, Шанованого та Могутнього, що панує, і Його величчю клянусь тобі:
2. Я знаю таємницю, і читав небесні скрижалі, і бачив священні книги, і знайшов написане в них і свідчення про них:
3. Що всяке благо, радість і слава приготовані для них, І записані для душ тих, хто помер у праведності, І що численні блага будуть дані вам як винагорода за ваші труди, І що ваша доля значно перевищує долю живих.
4. І духи ваших, хто помер у праведності, житимуть і радітимуть, і їхні духи не загинуть, ані пам'ять про них перед обличчям Великого для всіх поколінь світу: тому не бійтеся більше їхньої зневаги.
5. Горе вам, грішники, коли ви помрете, якщо ви помрете в багатстві ваших гріхів, і ті, хто подібний до вас, скажуть про вас: «Блаженні грішники, бо вони побачили всі свої дні».
6. І як вони померли в достатку та благополуччі, і не бачили горя чи вбивства за життя свого; і вони померли з честю, і суд не був здійснений над ними за життя їхнього».
7. Знайте, що їхні душі будуть зведені до Шеолу, і вони будуть нещасними у великій скорботі своїй.
8. І в темряву, кайдани та палаючий полум’я, де буде тяжкий суд, увійдуть ваші духи; і великий суд буде для всіх поколінь світу. Горе вам, бо не матимете ви миру.
9. Не кажіть про праведних і добрих, які перебувають у житті: «У наші лиховісні дні ми тяжко працювали та зазнали всіляких лих, і зустріли багато лиха, і були знищені, і стали малочисленними, і наш дух слабкий».
10. І нас знищують, і ми не знайшли жодного, хто б допоміг нам навіть словом: нас катують і знищують, і ми не сподіваємося побачити життя день у день.
11. Ми сподівалися бути головою, а самі стали хвостом; важко працювали, але не мали задоволення від праці нашої; і стали ми їжею грішників та неправедних, і вони наклали на нас важке ярмо своє.
12. Панували над нами ті, хто ненавидів нас і бив нас; і перед тими, хто ненавидів нас, ми схиляли шиї, але вони не змилувалися над нами.
13. Ми хотіли втекти від них, щоб врятуватися та знайти спокій, але не знайшли місця, куди б нам утекти та бути в безпеці від них.
14. І ми скаржимося правителям у нашій біді, і кричимо проти тих, хто нас пожирає, але вони не звертають уваги на наші благання і не хотіли слухати нашого голосу.
15. І вони допомагали тим, хто нас грабував і пожирав, і тим, хто нас уменшував; і вони приховували свій гніт, і вони не знімали з нас ярма тих, хто нас пожирав, розганяв і вбивав, і вони приховували своє вбивство, і не пам'ятали, що вони підняли на нас руки.

РОЗДІЛ 104

1. Клянусь вам, що на небесах ангели згадують вас з добрим перед славою Великого, і ваші імена записані перед славою Великого.
2. Будьте сповнені надії, бо колись ви були засоромлені через лихо та горе, але тепер ви сятимете, як світила небесні, ви сяятимете, і вас побачать, і небесні врата відчиняться для вас.
3. І кричачи про суд, і він з'явиться перед тобою, бо всі твої лиха впадуть на правителів і на всіх, хто допомагав тим, хто тебе грабував.
4. Будьте сповнені надії та не втрачайте своїх надій, бо матимете велику радість, як ангели небесні.

5. Що ви будете зобов'язані робити? Вам не доведеться ховатися в день великого суду, і вас не знайдуть грішниками, і вічний суд буде далеким від вас по всі покоління світу.
6. А тепер не бійтеся, праведні, коли побачите, як грішники міцніють і процвітають у своїх шляхах: не будьте їхніми товаришами, але тримайтеся подалі від їхнього насильства, бо ви станете товаришами небесного війська.
7. І хоча ви, грішники, кажете: «Усі наші гріхи не будуть знайдені та записані», вони все ж таки записуватимуть усі ваші гріхи щодня.
8. А тепер я показую вам, що світло і темрява, день і ніч бачать усі ваші гріхи.
9. Не будьте безбожними у ваших серцях, не говоріть неправди та не змінюйте слів праведності, не звинувачуйте у брехні слова Святого Великого, і не зважайте на ваших ідолів, бо вся ваша брехня та вся ваша безбожність ведуть не до праведності, а до великого гріха.
10. І тепер я знаю цю таємницю, що грішники змінюватимуть і перекручуватимуть слова праведності багатьма способами, і говоритимуть лукаві слова, і неправдуватимуть, і чинитимуть великі обмани, і писатимуть книги про свої слова.
11. Але коли вони правдиво запишуть усі мої слова своїми мовами, і не змінять і не скоротять нічого з моїх слів, але запишуть усе правдиво – все, що я спочатку свідчив про них.
12. Тоді я знаю ще одну таємницю: праведникам і мудрим будуть дані книги, щоб вони стали причиною радості, праведності та великої мудрості.
13. І їм будуть дані книги, і вони повірять у них і зрадіють їм, а потім усі праведники, які навчилися з них усіх шляхів праведності, будуть винагороджені».

РОЗДІЛ 105

1. У ті дні Господь наказав їм закликати дітей землі та свідчити їм про їхню мудрість: Покажіть її їм, бо ви їхні провідники та нагорода для всієї землі.
2. Бо Я та Мій син будемо з'єднані з ними навіки на стежках праведності в їхньому житті; і ви матимете мир: радуйтеся, сини праведності. Амінь.

РОЗДІЛ 106

1. А через кілька днів мій син Мафусаїл узяв дружину для свого сина Ламеха, і вона завагітніла від нього та породила сина.
2. А тіло його було біле, як сніг, і червоне, як цвіт троянди, а волосся на голові його та довге кучеряве волосся було білим, як вовна, а очі його прекрасні. І коли він розплющив очі, то освітив увесь будинок, немов сонце, і весь будинок став дуже яскравим.
3. І тоді він підвівся на руках повитухи, відкрив уста свої та розмовляв з Господом праведності.
4. І Ламех, батько його, злякався його, і втік, і прийшов до батька свого Метушалаха.
5. І сказав він йому: «Я породив дивного сина, відмінного від людини та несхожого на неї, і подібного до синів Бога небесного; і природа його інша, і він не схожий на нас, і очі його як промені сонця, і обличчя його славне».
6. І мені здається, що він походить не від мене, а від ангелів, і я боюся, що за його днів на землі може статися диво.
7. А тепер, батьку мій, я тут, щоб благати тебе і благати тебе, щоб ти міг піти до Еноха, нашого батька, і дізнатися від нього істину, бо його оселя — серед ангелів.
8. І коли Мафусаїл почув слова свого сина, він прийшов до мене на край землі; бо він почув, що я там, і він голосно закричав, і я почув його голос і прийшов до нього. І я сказав йому: «Ось я, сину мій, чого ти прийшов до мене?»
9. І він відповів і сказав: «Через велику тривогу я прийшов до тебе, і через тривожне видіння я наблизився».
10. А тепер, отче мій, послухай мене: у Ламеха, сина мого, народився син, якому немає подібного, і природа його не схожа на людську природу, і колір його тіла біліший за сніг і червоніший за цвіт троянди, а волосся на його голові біліше за білу вовну, а очі його немов промені сонця, і він відкрив свої очі, і тоді освітив увесь дім.
11. І він устав на руках повитухи, відкрив уста свої та й благословив Господа небесного.
12. І батько його Ламех злякався і втік до мене, і не вірив, що він походить від нього, але що він був у подобі небесних ангелів; і ось я прийшов до тебе, щоб ти міг відкрити мені істину.
13. І я, Енох, відповів і сказав йому: «Господь зробить щось нове на землі, і це я вже бачив у видінні, і повідомляю тобі, що за покоління мого батька Яреда деякі з небесних ангелів порушили слово Господнє».
14. І ось вони чинять гріх і порушують закон, і з’єднуються з жінками і чинять гріх з ними, і одружуються з деякими з них, і народжують від них дітей.
15. І вони породять на землі велетнів не за духом, а за тілом, і буде велика кара на землі, і земля очиститься від усієї нечистоти.
16. Так, настане велике руйнування на всій землі, і буде потоп і велике руйнування протягом одного року.
17. І цей син, що народився в тебе, залишиться на землі, і троє його дітей спасуться з ним; коли помре все людство, що на землі, він і його сини спасуться.
18. А тепер скажи синові своєму Ламеху, що той, хто народився, справді його син, і назви його ім'ям Ной, бо він залишиться тобі, і він та сини його будуть спасенні від знищення, яке прийде на землю через усі гріхи та всю неправедність, що буде доконана на землі за його днів.
19. І після цього буде ще більше неправедності, ніж та, що була спочатку здійснена на землі; бо я знаю таємниці святих; бо Він, Господь, показав мені та повідомив мене, і я прочитав їх на небесних скрижалях.

РОЗДІЛ 107

1. І я бачив написане на них, що рід за рідом будуть грішити, доки не постане рід праведності, і переступ буде знищений, і гріх зникне з землі, і всіляке добро прийде на неї.
2. А тепер, сину мій, іди та скажи своєму синові Ламеху, що цей син, який народився, справді його син, і що це не брехня.
3. І коли Метушалах почув слова свого батька Еноха, – бо той таємно відкрив йому все, – то повернувся, відкрив йому їх і назвав ім'я тому синові Ной, бо він потішить землю після всієї руїни.

РОЗДІЛ 108

1. Ще одна книга, яку Енох написав для свого сина Мафусаїла та для тих, хто прийде після нього та дотримуватисяме закону в останні дні.
2. Ви, хто чинив добро, чекатимете тих днів, аж поки не буде покладено край тим, хто чинить зло, і кінець могутності беззаконників.
3. І чекайте, поки гріх мине, бо їхні імена будуть стерті з книги життя та зі святих книг, а їхнє насіння буде знищене назавжди, а їхні духи будуть убиті, і вони будуть плакати та голосити в місці, яке є хаотичною пустелею, і в вогні вони будуть горіти; бо там немає землі.
4. І побачив я там щось на кшталт невидимої хмари, бо через її глибину я не міг дивитися вгору, і побачив я полум'я вогню, що яскраво палало, і щось на кшталт блискучих гір, що кружляли та коливалися туди-сюди.
5. І я спитав одного зі святих ангелів, що був зі мною, і сказав йому: «Що це за сяюча річ? Бо це не небо, а лише полум’я палаючого вогню, і голос плачу, і стогону, і сильного болю».
6. І сказав він мені: «Це місце, яке ти бачиш, — тут скинуті духи грішників та богохульників, і тих, хто чинить беззаконня, і тих, хто перекручує все, що Господь говорив устами пророків, — навіть те, що станеться».
7. Бо деякі з них написані та викарбувані на небесах, щоб ангели могли прочитати їх і знати, що спіткає грішників, і душі смиренних, і тих, хто мучив свої тіла і був винагороджений Богом, і тих, хто був осоромлений нечестивими людьми:
8. Вони любили Бога і не полюбили ні золота, ні срібла, ані жодних благ світу цього, але віддали свої тіла на муки.
9. Які з моменту свого виникнення не прагнули земної їжі, але вважали все швидкоплинним подихом і жили відповідно, і Господь багато випробовував їх, і їхній дух був знайдений чистим, щоб вони благословляли Його ім'я.
10. І всі благословення, призначені їм, Я розповів у книгах. І Він призначив їм їхню винагороду, бо вони виявилися такими, що любили небо більше, ніж своє життя у світі, і хоча їх топтали нечестиві люди, і вони зазнавали знущань та наруги від них, і були засоромлені, все ж вони благословляли Мене.
11. А тепер Я покличу духів добрих, що належать до покоління світла, і Я перетворю тих, хто народився в темряві, хто в плоті не був винагороджений такою честю, якої заслуговувала їхня вірність.
12. І Я виведу у сяючому світлі тих, хто любив Моє святе ім'я, і посаджу кожного на престолі його слави.
13. І вони будуть сяяти на незліченні часи, бо праведність — це суд Божий, бо вірним Він дасть вірність у мешканні праведних стежок.
14. І побачать вони тих, хто народився в темряві, як їх привели в темряву, тоді як праведники засяють.
15. І грішники голосно кричатимуть і побачать їх у сяйві, і вони справді підуть туди, де їм призначені дні та пори року».